

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

การประเมินปริมาณน้ำท่าเพื่อการพัฒนาแหล่งน้ำของดุ่มน้ำ

**The Run-off Estimation for Water Resources Development
of River Basin**

นาย ฉัฐวัฒน์ นากเพชร รหัส 47015482

นาย ธนยศ เดชาฐิตกร รหัส 47015499

นาย สมกวร เหลืองขมิ้น รหัส 47015509

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 72145
วัน,เดือน,ปี..... 11 ส.ย. 2550

b. 11763978
i. ....

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษิตตามหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิศวกรรมศาสตร์-คณะวิศวกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2549

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การประเมินปริมาณน้ำท่าเพื่อการพัฒนาแหล่งน้ำของกลุ่มน้ำ
The Run-off Estimation for Water Resources Development
of River Basin

โดย

นาย ธีรวัฒน์ นากเพชร รหัส 47015482

นาย ธนยศ เศษฐิตกร รหัส 47015499

นาย สมกวร เหลืองขมิ้น รหัส 47015509

ปริญญาานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิศวกรรมศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2549

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปริญญาโทปีการศึกษา 2549

ภาควิชาวิศวกรรมเกษตร

คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เรื่อง การประเมินปริมาณน้ำทำเพื่อการพัฒนาแหล่งน้ำของกลุ่มน้ำ

The Run-off Estimation for Water Resources Development of River Basin

ผู้จัดทำ

นาย ฉวีวัฒน์ นาคเพชร รหัส 47015482

นาย ธนยศ เชาฐิตกร รหัส 47015499

นาย สมควร เหลืองขมิ้น รหัส 47015509

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(ผศ.ดร. ทรงวุฒิ แสงจันทร์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(อ. ปรีชานันท์ ศรีแก้ว)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การประเมินปริมาณน้ำท่าเพื่อการพัฒนาแหล่งน้ำของกลุ่มน้ำ

1. นาย ฉวีวัฒน์ นาคเพชร รหัส 47015482
  2. นาย ธนยศ เศษาคูตกร รหัส 47015499
  3. นาย สมควร เหลืองขมิ้น รหัส 47015509
- ผศ.ดร. ทรงวุฒิ แสงจันทร์ อาจารย์ที่ปรึกษา
 อ. ปริชานันท์ ศรีแก้ว อาจารย์ที่ปรึกษา
 ปีการศึกษา 2549

บทคัดย่อ

โครงการนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อที่ประเมินปริมาณน้ำท่าของกลุ่มน้ำสะแกกรัง โดยใช้ข้อมูลปริมาณน้ำฝนและน้ำท่าที่เก็บรวบรวมไว้ย้อนหลัง 5 ปี จากผลของการวิเคราะห์ข้อมูล จะได้สมการแสดงค่าความสัมพันธ์ ระหว่าง ปริมาณน้ำท่า กับ พื้นที่ลุ่มน้ำ คือ $Q = 3.16 * A^{0.5931}$ และความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณน้ำฝนกับปริมาณน้ำท่ามีค่าสัมประสิทธิ์น้ำท่าเฉลี่ย ($RC_{เฉลี่ย}$) = 4.11 ผลลัพธ์ของการประเมินปริมาณน้ำท่าสามารถใช้เป็นประโยชน์ในการวางแผนและพัฒนาแหล่งน้ำและกลุ่มน้ำสะแกกรัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

The Run off Estimation for Water Resources Development of River Basin

Nattawat nakpetch 47015482

Thanayot dechajittakorn 47015499

Somkoan leangkamin 47015509

Asst Prof. Dr. Songvoot Sangchan Advisor

Prechanan Srikeaw Advisor

2006

ABSTRACT

The aim of this project was to estimate the runoff volume of the SakaeKrag river basin by using rainfall and runoff data collected for the past 5 years. From data analysis, equation of the relationship between runoff volume and river basin area is $Q = 3.16 A^{0.531}$. And relationship between amount of rainfall and runoff, The runoff Coefficient is 0.411. The results can be useful in planning and development water resources in SakaeKrag river basin.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้ประสบความสำเร็จได้เป็นอย่างดี เนื่องจากได้รับความช่วยเหลือ และอนุเคราะห์จากหลายฝ่ายด้วยกัน บุคคลซึ่งมีส่วนสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่ทำให้ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จ ลุล่วง ได้ด้วยดีคือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทรงวุฒิ แสงจันทร์ และท่านอาจารย์ปรีชานันท์ ศรีแก้ว อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ให้ความเอาใจใส่ แนะนำ ด้วยความรักและความเมตตาเสมอมา ซึ่งต้องขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง และสิ่งเหล่านั้นที่อาจารย์ได้ช่วยเหลือจะอยู่ในจิตใจเราเสมอไป

อนึ่งคณะผู้จัดทำต้องขอขอบคุณ พี่ๆ เจ้าหน้าที่กรมชลประทาน เขตสามเสน ที่ให้ความอนุเคราะห์ช่วยเหลือทางด้านข้อมูลและให้คำแนะนำซึ่งทำให้ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จไปได้ด้วยดี ขอขอบคุณ พี่ตึก พี่แพค ที่ให้ความสะดวกในทุกๆเรื่องและการทำเอกสาร ขอขอบคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ที่เป็นกำลังใจให้เสมอในทุกเรื่อง จนประสบผลสัมฤทธิ์มาจนถึงปัจจุบัน อันดับสุดท้ายนี้ขอขอบคุณเพื่อนๆ ห้อง 3 KN ภาควิชาวิศวกรรมเกษตร ที่ให้ความช่วยเหลือ ให้กำลังใจ จนทำให้ประสบความสำเร็จและลุล่วงไปได้

ณัฐวัฒน์ นาคเพชร
ชนยศ เศษฐิตกร
สมควร เหลืองขมิ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญรูปภาพ	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญและที่มา	1
1.2 วัตถุประสงค์	1
1.3 ขอบเขตการศึกษา	1
1.4 ผลที่คาดว่าจะได้รับ	2
บทที่ 2 การตรวจเอกสาร	3
2.1 ข้อมูลทั่วไป	3
2.1.1 การจัดการลุ่มน้ำในประเทศไทย	4
2.1.2 ประวัติความเป็นมาเกี่ยวกับการจัดการลุ่มน้ำในประเทศไทย	4
2.2 ชนิดและลักษณะสำคัญของลุ่มน้ำ	7
2.3 แม่น้ำสำคัญของประเทศไทย	9
2.4 ข้อมูลน้ำทำสำหรับงานพัฒนาแหล่งน้ำ	10
2.5 ข้อมูลน้ำทำซื้อประเทศไทย	14
2.6 การประเมินค่าน้ำทำในกรณีข้อมูลไม่เพียงพอ	16
2.7 ลุ่มน้ำสะแกกรัง	18
2.8 ที่ตั้งของลุ่มน้ำสะแกกรัง	19
2.9 สภาพภูมิประเทศ	20
2.10 สภาพภูมิอากาศ	22
2.11 สภาพฝน	23
2.12 ปริมาณน้ำฝน	24
2.13 สภาพอุทกวิทยาแหล่งน้ำผิวดิน	24

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ(ต่อ)

บทที่ 3 ทฤษฎีและหลักการ	25
3.1 ทฤษฎีที่ใช้ในการประเมินน้ำท่า	25
3.2 วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์น้ำท่า	26
3.3 ข้อมูลปริมาณน้ำท่าน้ำฝนของกลุ่มน้ำสะแกกรัง	27
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์	28
4.2 ข้อมูลการวิเคราะห์	28
4.2 ตัวอย่างการนำไปใช้	40
บทที่ 5 บทสรุปและวิจารณ์	42
5.1 สรุป	42
5.2 ข้อเสนอแนะ	43
ภาคผนวก ก ตารางข้อมูลปริมาณน้ำฝนสถานีท่า	45
เอกสารอ้างอิง	55

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 2.1 แม่น้ำสายสำคัญและลำน้ำสาขาของประเทศไทย	12
ตารางที่ 2.2 แม่น้ำสายสำคัญและลำน้ำสาขาของประเทศไทย(ต่อ)	13
ตารางที่ 4.1 ข้อมูลปริมาณน้ำท่ารายปีเฉลี่ยของแต่ละสถานีวัดน้ำท่า	28
ตารางที่ 4.2 แสดงการคำนวณค่าต่างๆเพื่อนำไปหาค่าสัมประสิทธิ์เกรซัน	28
ตารางที่ 4.3 ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์โดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์	30
ตารางที่ 4.4 การคำนวณค่าสัมประสิทธิ์น้ำท่าของสถานีวัดน้ำท่า CT.3	32
ตารางที่ 4.5 การคำนวณค่าสัมประสิทธิ์น้ำท่าของสถานีวัดน้ำท่า CT.4	33
ตารางที่ 4.6 การคำนวณค่าสัมประสิทธิ์น้ำท่าของสถานีวัดน้ำท่า CT.6	34
ตารางที่ 4.7 การคำนวณค่าสัมประสิทธิ์น้ำท่าของสถานีวัดน้ำท่า CT.7	35
ตารางที่ 4.8 การคำนวณค่าสัมประสิทธิ์น้ำท่าของสถานีวัดน้ำท่า CT.8	36
ตารางที่ 4.9 การคำนวณค่าสัมประสิทธิ์น้ำท่าของสถานีวัดน้ำท่า CT.9	37
ตารางที่ 4.10 ค่าสัมประสิทธิ์น้ำท่าของแต่ละสถานี	38
ตารางที่ 4.11 ผลการประเมินปริมาณน้ำท่าโดยใช้สมการที่ได้จากการวิเคราะห์ ข้อมูลน้ำท่าเปรียบเทียบกับปริมาณน้ำท่าเฉลี่ยรายปีจากสถิติของแต่ละสถานี	38
ตารางที่ 4.12 ผลการประเมินปริมาณน้ำท่าโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์น้ำท่า	39

สารบัญรูปภาพ

รูปที่	หน้า
รูปที่ 2.1 แผนที่ลุ่มน้ำ	4
รูปที่ 2.2 รูปเครื่องบ่อบาดน้ำ	5
รูปที่ 2.3 แหล่งน้ำตามธรรมชาติ	6
รูปที่ 2.4 พื้นที่การเกษตร	6
รูปที่ 2.5 เส้นทางการไหลของน้ำ	8
รูปที่ 2.6 อุปกรณ์วัดอากาศ	19
รูปที่ 2.6 รูปพื้นที่ลุ่มน้ำสะแกกรัง	18
รูปที่ 2.7 สภาพภูมิประเทศ	20
รูปที่ 2.8 สภาพภูมิอากาศ	20
รูปที่ 2.9 เครื่องวัดอุณหภูมิ	21
รูปที่ 2.10 เครื่องวัดความเร็วลม	22
รูปที่ 2.11 เครื่องวัดปริมาณน้ำฝน	23
รูปภาพที่ 12	31

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญ

สถานะปัจจุบันน้ำเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญต่อการดำรงชีวิตบนโลก โลกประกอบด้วยน้ำ 3 ใน 4 ส่วนของพื้นที่โลก ซึ่งมีทั้งน้ำเค็มที่อยู่ในมหาสมุทรและน้ำที่อยู่ในแม่น้ำ หนอง คลองบึง ต่างๆ ซึ่งปริมาณน้ำที่เราสามารถนำมาใช้ได้ในส่วนของน้ำจืดที่อยู่ตามทางน้ำ หนอง บึง ภูเขา และน้ำใต้ดินมีเพียง 1% เท่านั้น สิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต หากไม่มีการจัดการน้ำที่เหมาะสมจะทำให้เกิดการขาดแคลนน้ำ ผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำและสิ่งมีชีวิตอาจดำรงชีวิตต่อไปไม่ได้

ทรัพยากรน้ำในประเทศ ปัจจุบันนับว่ายิ่งขาดแคลนและคาดว่าจะไม่เพียงพอต่อความต้องการของเกษตรกร รวมทั้งภาคอุตสาหกรรมและอุปโภคและบริโภคด้วยบางพื้นที่ยังมิได้รับน้ำเนื่องจากไม่มีข้อมูลที่จะใช้พิจารณาเบื้องต้นสำหรับการบริหารและจัดการน้ำ

ในปัจจุบันการศึกษาเกี่ยวกับปริมาณน้ำทำเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับการพัฒนาด้านการชลประทาน ข้อมูลน้ำทำจะเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาแหล่งน้ำของกลุ่มน้ำ และนำไปวิเคราะห์เพื่อพิจารณาความเหมาะสมในการวางโครงการชลประทานและยังมีผลต่อการออกแบบขนาดของโครงการ

1.2 วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาการพัฒนาแหล่งน้ำในเขตลุ่มน้ำ
2. เพื่อศึกษาและทำการประเมินปริมาณน้ำท่าของกลุ่ม
3. เพื่อนำผลการประเมินมาประกอบการพิจารณาหาแนวทางการพัฒนาแหล่งน้ำ

1.3 ขอบเขตการศึกษา

1. ประเมินปริมาณน้ำท่าในลุ่มน้ำที่กำหนดโดยการหาความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณน้ำท่ากับพื้นที่ลุ่มน้ำเฉลี่ย และหาค่าสัมประสิทธิ์น้ำท่า
2. นำผลการวิเคราะห์ที่ได้มาคำนวณน้ำท่าโดยหาค่าเฉลี่ยของกลุ่มน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ปริมาณน้ำท่าของกลุ่มน้ำเพื่อใช้ในการพัฒนาแหล่งน้ำของกลุ่มน้ำต่อไป
2. สมการความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณน้ำท่าและพื้นที่ของกลุ่มน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

2.1 ข้อมูลทั่วไป

คำจำกัดความของคำว่าลุ่มน้ำ

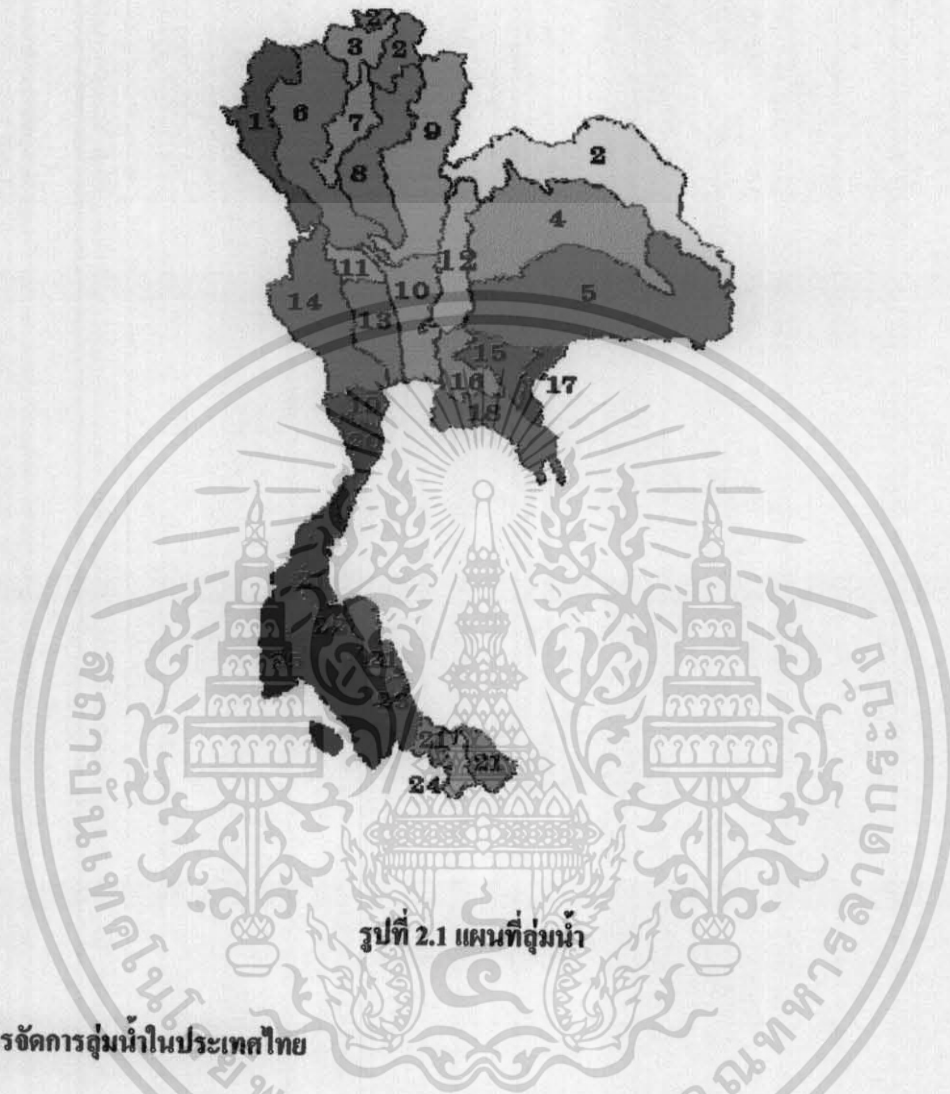
ลุ่มน้ำ (WATERSHED) ก็คือพื้นที่ซึ่งเมื่อฝนตกแล้ว น้ำไหลรวมกันลงสู่แม่น้ำหรือทะเลสาบหรืออ่างเก็บน้ำนั้นๆ อย่างไรก็ตามความหมายของคำว่าลุ่มน้ำมีหลายอย่าง จะขอนำคำจำกัดความมาอธิบายดังต่อไปนี้

การประมาณค่าของพื้นที่ลุ่มน้ำทำได้โดยการวัดพื้นที่ซึ่งล้อมรอบโดยสันสันปันน้ำในแผนที่ภูมิประเทศ พื้นที่ลุ่มน้ำตลอดจนลักษณะภูมิประเทศ สภาพของพืชที่ปกคลุมและลักษณะทางธรณีวิทยาจะมีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อปริมาณน้ำท่วม ลักษณะของน้ำท่วมปริมาณน้ำพื้นฐานปริมาณภายหลังฝนหยุดตกแล้วเป็นเวลานานพอสมควร และอื่น ๆ

ปัจจุบันประเทศไทยมีลุ่มแม่น้ำทั้งหมด 25 สาย

1 แม่น้ำสาละวิน	14 แม่น้ำแม่กลอง
2 แม่น้ำโขง	15 แม่น้ำปราจีนบุรี
3 แม่น้ำกก	16 แม่น้ำบางปะกง
4 แม่น้ำช	17 โตนทะเลสาบ
5 แม่น้ำมูล	18 ชายฝั่งทะเลตะวันออก
6 แม่น้ำปิง	19 แม่น้ำเพชรบุรี
7 แม่น้ำวัง	20 ชายฝั่งทะเลประจวบคีรีขันธ์
8 แม่น้ำยม	21 ภาคใต้ฝั่งตะวันออก
9 แม่น้ำน่าน	22 แม่น้ำคาปี
10 แม่น้ำเจ้าพระยา	23 ทะเลสาบสงขลา
11 แม่น้ำสะแกกรัง	24 แม่น้ำปัตตานี
12 แม่น้ำป่าสัก	25 ภาคใต้ฝั่งตะวันตก
13 แม่น้ำท่าจีน	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.1 แผนที่ลุ่มน้ำ

2.1.1 การจัดการลุ่มน้ำในประเทศไทย

การจัดการลุ่มน้ำในประเทศไทย สถานะภาพของดินน้ำในปัจจุบัน การวิจัยและการปรับปรุงพัฒนาลุ่มน้ำ และอนาคตของการจัดการลุ่มน้ำในประเทศไทย โดยกล่าวถึงลุ่มน้ำโดยรวมและเน้นดินน้ำสำธารเป็นหลัก

2.1.2 ประวัติความเป็นมาเกี่ยวกับการจัดการลุ่มน้ำในประเทศไทย

การดำเนินงานของการวิจัยเพื่อรักษาต้นน้ำสำธาร กองบำรุง กรมป่าไม้ นอกจากทำการวิจัยแล้ว ยังได้เริ่มทำการปลูกป่า เพื่อฟื้นฟูสภาพ ป่าที่ถูกทำลายบริเวณพื้นที่ไร่ร้าง ที่เกิดจากการทำไร่เลื่อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลอบของชาวเขา โดยเริ่มปลูกที่หน่วยปรับปรุงดินน้ำขุนคลอง แม่จาย และแม่ป้าม อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ เป็นแห่งแรก เมื่อ พ.ศ. 2508 และได้ขยายงานด้านการวิจัยและการปลูกป่าเพิ่มมากขึ้น เป็นลำดับ

รูปที่ 2.2 รูปเครื่องบ้ำัดน้ำ

การจัดการลุ่มน้ำในระยะต่อมาได้เน้นการวิจัยทาง วิชาการมากขึ้นโดยมีการศึกษาเกี่ยวกับ อุทกวิทยาของลุ่มน้ำ เช่น การศึกษาเรื่องความชื้นในดิน การสูญเสียดินและน้ำจากการใช้ประโยชน์ ที่ดินประเภทต่างๆ การตรวจวัดและการวิเคราะห์เกี่ยวกับปริมาณน้ำฝนและสภาพลมฟ้าอากาศ การ สูญเสียน้ำจากการคายระเหยทั้งในที่โล่งแจ้งและในป่า การเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำใต้ดินการ ตกตะกอนและความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณน้ำฝนและลักษณะการไหลของน้ำในห้วยธาร ซึ่งล้วน เกี่ยวข้องกับกระบวนการผลิตน้ำของป่าต้นน้ำลำธารทั้งสิ้น ต่อมากกรมป่าไม้ได้เล็งเห็นว่างานปรับปรุง และพัฒนาต้นน้ำลำธารมีปริมาณงานมาขึ้น จึงได้ยกระดับงานวิจัย เพื่อรักษาต้นน้ำลำธารมีปริมาณ งานมากขึ้น จึงได้ยกระดับงานวิจัยเพื่อรักษาต้นน้ำลำธารที่ขึ้นอยู่กับกรมป่าไม้ ไปเป็น “ กองอนุรักษ์ต้นน้ำ ” และต่อมาในปี 2535 ได้มีการจัดแบ่ง ส่วนราชการในกรมป่าไม้ใหม่

จากการที่ได้กล่าวมานี้ จะเห็นว่าการดำเนินงาน เกี่ยวกับการจัดการต้นน้ำลำธารได้ก้าวหน้า มาตามสมควร แต่ก็ยังมีสิ่งที่จะต้องดำเนินการอีกมากมาย เพื่อให้ได้ความรู้และนำข้อมูลไปจัดการและ พัฒนาต้นน้ำลำธารต่าง ๆ ให้อยู่ในสภาพที่ดีขึ้น ซึ่งคงต้องใช้เวลาอีกยาวนานกว่าจะพัฒนาและบูรณะ ต้นน้ำลำธารต่างๆ ให้อยู่ในสภาพความพร้อมที่จะอำนวยความสะดวกน้ำให้ได้ผลเป็นที่พอใจ และเป็นไป ตามที่ด้อการได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.3 พื้นที่การเกษตร

สภาพทางกายภาพ ประเทศไทยเป็นประเทศเล็ก มีเนื้อที่ประเทศประมาณ 320 ล้านไร่ ดินน้ำ
 ล้ำธารที่สำคัญส่วนใหญ่จะอยู่บริเวณเขาสูงทางภาคเหนือ บางแห่งของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และ
 ภาคตะวันออก ภาคกลาง และภาคตะวันออกส่วนมากเป็นที่ราบ ภาคใต้เป็นแหลม มีลำน้ำขนาดเล็ก
 และสั้นไหลลงทะเลทั้งสองฝั่ง ประเทศไทยมีแม่น้ำและลำน้ำสาขาสำคัญกระจายทั่วประเทศประมาณ
 43 สาย โดยอาศัยปัจจัยเกี่ยวกับสภาพภูมิประเทศ (Landform) ความลาดชัน ความสูงจาก
 ระดับน้ำทะเล ลักษณะหิน ลักษณะดิน และสภาพป่าไม้ที่เหลือปกคลุม อยู่ในขณะนั้น (พ.ศ. 2525)
 เป็นเกณฑ์ในการกำหนดชั้นคุณภาพ ลุ่มน้ำออกเป็น 5 ระดับ ระดับชั้นคุณภาพลุ่มน้ำด้วยกัน คือ

รูปที่ 2.4 แหล่งน้ำตามธรรมชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 หมายถึง พื้นที่ลุ่มน้ำที่ต้องสงวนรักษาไว้เป็นต้นน้ำลำธารโดยเฉพาะ เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีความลาดชันมาก ส่วนใหญ่มีความลาดชันมากกว่า 60% จัดเป็นพื้นที่ที่ล่อแหลม ที่ระบบนิเวศถูกทำลายได้โดยง่าย พื้นที่ลุ่มน้ำนี้บางแห่งยังมีป่าปกคลุมอย่างสมบูรณ์บางแห่งได้ถูกทำลายเปลี่ยนสภาพไปใช้ประโยชน์ด้านอื่นได้ จึงได้แบ่งพื้นที่ลุ่มน้ำ ชั้นที่ 1 นี้ย่อยออกไปอีก คือ ถ้าพื้นที่ยังมีสภาพป่าสมบูรณ์ก็จัดให้เป็นพื้นที่ลุ่มน้ำ ชั้นที่ 1 เอ ซึ่งต้องสงวนรักษาให้เป็นต้นน้ำลำธาร ตลอดไปอย่างเคร่งครัด แต่ถ้าป่าส่วนใหญ่ในพื้นที่ได้ถูกทำลายไปหรือใช้ประโยชน์ในรูปแบบอื่นไปแล้วก็จัดให้เป็นพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 บี ซึ่งต้องมีมาตรการฟื้นฟูสภาพพื้นที่ป่า และควบคุมเข้มงวด กวดขันการใช้ประโยชน์พื้นที่อย่างเคร่งครัดเป็นพิเศษ

พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 2 หมายถึง พื้นที่ลุ่มน้ำที่มีลักษณะทั่วไป พื้นที่เหมาะต่อการเป็นพื้นที่ ลุ่มน้ำลำธารในระดัปรองลงมา มีความลาดชันโดยเฉลี่ย 35 - 60% สามารถนำมาใช้ประโยชน์ใน กิจกรรมอื่นมาบ้าง แต่จะต้องมีการควบคุมอย่างเข้มงวดกวดขันเพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายต่อพื้นที่ต้น น้ำลำธาร และพื้นที่ตอนล่างของลุ่มน้ำนั้น

พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 3 หมายถึง พื้นที่ลุ่มน้ำโดยทั่วไป ส่วนใหญ่มีความลาดชันของพื้นที่ เฉลี่ยอยู่ระหว่าง 25- 35% สามารถใช้ประโยชน์การทำไม้เหมืองแร่ และปลูกพืชกรรมประเภทไม้ ยืนต้นได้ แต่ต้องมีการควบคุมการปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักการอนุรักษ์ดินและน้ำ

พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 4 หมายถึง พื้นที่ลุ่มน้ำโดยทั่วไปที่สภาพป่าไม้ถูกแผ้วถางทำลาย พื้นที่ เฉลี่ยจะมีความลาดชันระหว่าง 6 - 25 % เป็นที่ใช้ประโยชน์เพื่อปลูกพืชไร่เป็นส่วนมาก แต่ถ้าหากมี ความลาดชันมากและดินตื้นก็สมควรให้ปลูกไม้ยืนต้นมากกว่าพืชไร่

พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 5 หมายถึง พื้นที่ลุ่มน้ำโดยทั่วไปที่เป็นที่ราบลุ่มหรือมีความลาดชัน เล็กน้อย ส่วนใหญ่ความลาดชันของพื้นที่โดยเฉลี่ยจะต่ำกว่า 6% พื้นที่ป่าไม้ส่วนใหญ่จะถูก

2.2 ชนิดและลักษณะที่สำคัญของลุ่มน้ำ

ลุ่มน้ำรูปขนนก (featherlike basin) รูปร่างลักษณะคล้ายขนนกพื้นที่ลุ่มน้ำจะมีขนาดเล็กและ เรียวมีลำน้ำสาขาใหญ่ไหลลงสู่ตัวลำน้ำสายใหญ่ทั้งสองฝั่ง ปริมาณน้ำท่วมจากลุ่มน้ำนี้จะมีอัตราต่ำ

รูปที่ 2.5 เส้นทางไหลของน้ำ

ลุ่มน้ำรูปวงกลม (radial basin) จะเป็นรูปวงกลมมีพื้นที่ลุ่มน้ำคล้ายพัดหรือวงกลม มีลำน้ำสาขาไหลลงสู่สายน้ำใหญ่ที่จุดใดจุดหนึ่งจุดหรือจุดหนึ่งของวงกลม ปริมาณน้ำท่วมจะมารวมกันที่จุดเดียว

ลุ่มน้ำรูปขนาน (parallel basin) จะแบ่งแยกเป็นสองส่วนและมาบรรจบกันในตอนล่างหรือคล้ายท้ายน้ำ และจะเกิดน้ำท่วมบริเวณตอนใต้ของสบนแม่

ลุ่มน้ำรูปผสม ตามปกติแล้วมีลุ่มน้ำไม่กี่แห่งที่มีคุณลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังกล่าวข้างต้นแต่ส่วนมากแล้วลุ่มน้ำหนึ่งลักษณะหลายชนิดรวมอยู่ด้วยกันซึ่งเรียกว่าลุ่มน้ำรูปผสม โครงการพัฒนาแหล่งน้ำต่าง ๆ จะเกี่ยวข้องกับการพัฒนาทรัพยากรน้ำไปใช้ในวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นวัตถุประสงค์เดียว (Single Purpose) หรือเอนกประสงค์ (Multipurpose) อาทิเช่น เพื่อการชลประทาน การผลิตกระแสไฟฟ้าพลังน้ำ การอุปโภคบริโภค การอุตสาหกรรม และการบรรเทาอุทกภัย เป็นต้น การออกแบบงานพัฒนาทรัพยากรน้ำเพื่อวัตถุประสงค์ต่าง ๆ จะได้ผลดีนั้นจำเป็นจะต้องประเมินปริมาณน้ำต้นทุนหรือปริมาณน้ำทำให้ถูกต้องมากที่สุด ถ้าหากการออกแบบมีการประมาณปริมาณน้ำทำสูงเกินไป (Over Estimates) ก็อาจจะเกิดการสูญเปล่าทางเศรษฐกิจได้ ทั้งนี้เพราะเมื่อออกแบบก่อสร้างไปแล้ว ไม่มีปริมาณน้ำต้นทุนมากดังที่ได้ประเมินไว้ ก็จะทำให้วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ไม่สมบูรณ์เพราะปริมาณน้ำจริง ๆ มีไม่เพียงพอแก่ความต้องการ ในทางตรงกันข้ามหากการออกแบบมีการประเมินปริมาณน้ำทำต่ำเกินไป (Under Estimates) ก็อาจจะทำให้ไม่เกิดผลดีเท่าที่ควรเพราะแทนที่จะออกแบบพัฒนานำน้ำไปใช้ได้มากขึ้นตามปริมาณที่มีอยู่จริง กลับพัฒนานำไปใช้ในวัตถุประสงค์ที่ต่ำกว่า เป็นต้น

การประมาณปริมาณน้ำต้นทุนหรือน้ำทำให้ถูกต้องแม่นยำเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับข้อมูลปริมาณน้ำท่าที่ทำการวัด ถ้าหากว่ามีสถานีวัดน้ำท่ามากพอเพียงและสถิติของข้อมูลยาวพอสมควร การประมาณปริมาณน้ำท่าจะทำได้ใกล้เคียงกับความเป็นจริงโดยไม่ยากนัก อย่างไรก็ตามสำหรับประเทศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไทยนั้น ถึงแม้ว่าได้มีการจัดหาข้อมูลทางอุทกวิทยามาานพอสมควรแล้ว ส่วนใหญ่ข้อมูลดังกล่าวมักจะมีเกือบครบสมบูรณ์บริเวณตอนล่างของแม่น้ำลำธารที่เป็นแหล่งชุมชน ทางคมนาคมสะดวก ข้อมูลทางอุทกวิทยา โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อมูลน้ำท่า จะยังไม่ค่อยมี หรือมีก็ยังไม่สามารถนำไปใช้งานได้ เนื่องจากสถิติยังสั้นไป

เนื่องจากข้อมูลปริมาณน้ำท่าบริเวณต้นน้ำลำธารมีความจำเป็นมากต่อการศึกษาออกแบบโครงการพัฒนาแหล่งน้ำขนาดเล็ก ซึ่งตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศกำหนดไว้เป็นงานเร่งด่วน และกระจายอยู่ทั่วไป ดังนั้นจำเป็นต้องมีการประเมินประมาณน้ำท่าให้ได้ผลใกล้เคียงกับความเป็นจริง ไม่ว่าจะเป็นครณีที่ไม่ได้ทำการวัดข้อมูลเลย หรือกรณีที่มีสถิติข้อมูลสั้นก็ตาม ในวิชาอุทกวิทยาประยุกต์นี้ จึงได้กำหนดให้บทที่ 7 เป็นการประเมินน้ำท่าสำหรับเพื่องานพัฒนาแหล่งน้ำซึ่งจะรวมทั้งการประเมินน้ำท่าในกรณีที่ไม่ได้ทำการวัดข้อมูลไว้เลย และการต่อข้อมูลที่มีสถิติสั้นออกไป เพื่อสามารถนำไปใช้ในการศึกษาออกแบบปริมาณน้ำต้นทุนได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

2.3 แม่น้ำสำคัญของประเทศไทย

ก่อนอื่นจะขอกล่าวถึงแม่น้ำสำคัญของประเทศไทยเสียก่อน เพื่อให้เกิดเป็นแนวทางสำหรับการยกตัวอย่างในเรื่อง การประเมินน้ำท่าในตอนต่อไป สำหรับการเกิดแม่น้ำลำธาร และปริมาณน้ำต้นทุนที่มีอยู่ในแม่น้ำลำธารนั้นจะเกี่ยวข้องโดยตรงกับลักษณะภูมิประเทศและลักษณะภูมิอากาศ

สำหรับประเทศไทยนั้น ลักษณะภูมิประเทศแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะที่สำคัญ (เอกสารอ้างอิง

1) ดังนี้

(ก) ภูเขา บริเวณที่เป็นภูเขา ได้แก่ บริเวณภาคเหนือ ทางตะวันตกของประเทศ ภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉียงใต้ ขอบที่ราบสูงโคราช โดยมีลักษณะแนวทิวเขาอยู่ในทิศเหนือ-ใต้ ดังแสดงในรูปที่ 7.1

(ข) ที่ราบ ได้แก่ ที่ราบสูงโคราช ซึ่งมีขอบของที่ราบสูงชันทั้งสองด้าน มีแนวเทือกเขาเพชรบูรณ์เป็นขอบด้านตะวันตก และแนวเทือกเขาสันกำแพง และพนมดงรัก เป็นขอบทางทิศใต้

(ค) ที่ราบ ได้แก่ ที่ราบภาคกลาง ซึ่งมีลักษณะเป็นพื้นที่ราบกว้างที่สุดในประเทศ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีที่ราบลุ่มแม่น้ำชี แม่น้ำมูล นอกจากนี้แล้วเป็นที่ราบแคบ ๆ ในภาคเหนือมีลักษณะเป็นที่ราบระหว่างภูเขา ส่วนทางภาคใต้และภาคตะวันออกมีลักษณะเป็นที่ราบชายฝั่งทะเล

สำหรับลักษณะภูมิอากาศของประเทศไทยโดยทั่วไปขึ้นอยู่กับลมที่พัดผ่านตามฤดูกาล 2 ชนิด คือ ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมรสมตะวันตกเฉียงใต้ เริ่มพัดผ่านประมาณเดือนพฤษภาคมไปจนถึงเดือนตุลาคม ลมนี้มีกำเนิดมาจากบริเวณความกดอากาศสูงในมหาสมุทรอินเดีย พัดพาไอน้ำและความชื้นเข้ามาทำให้เกิดฤดูฝนในประเทศไทย ในช่วงฤดูกาลนี้จะมีเมฆมากและมีฝนตามชายฝั่งทะเล สมรสมชนิดนี้มีคุณสมบัติหนาวเย็นและค่อนข้างแห้งแล้ง เมื่อพัดเข้าสู่ประเทศไทยทำให้บริเวณตั้งแต่ภาคกลางขึ้นไปมีอุณหภูมิลดลงและท้องฟ้าโปร่งเป็นส่วนใหญ่

ในช่วงระยะเวลาระหว่างลมมรสุมทั้งสองชนิด คือ ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนพฤษภาคม เป็นช่วงฤดูร้อนซึ่งได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้พัดพาความร้อนมาจากด้านทะเลจีนใต้และอ่าวไทย ทำให้มีอากาศอบอุ่น ยกเว้นบริเวณภาคกลางและชายฝั่งทะเลตะวันออก นอกจากนี้ลมได้ฝุ่นและดีเปรสชันจะมีอิทธิพลทำให้ฝนตกมากและแผ่เป็นบริเวณกว้าง ในประเทศไทยมีลมพัดผ่านเข้ามาหลายชนิด ดังแสดงไว้ในภาพแสดงทิศทางลมและร่องมรสุมที่พัดผ่านเข้ามาในประเทศ

จากอิทธิพลของลักษณะภูมิอากาศ และลักษณะภูมิประเทศประกอบกัน ทำให้ประเทศไทยมีปริมาณฝนค่อนข้างสูงพอสมควร อย่างไรก็ตามในแต่ละภาคก็มีปริมาณแตกต่างกันออกไป แสดงปริมาณฝนรายปีเฉลี่ยเป็นมิลลิเมตรทั่วประเทศ (กองอุทกวิทยา กรมชลประทาน, 2527) และแสดงการแพร่กระจายของฝนรายเดือนเฉลี่ย ตามสถานีวัดน้ำฝนที่เลือกทั่วประเทศ

ต้นกำเนิดของแม่น้ำลำธารจะเป็นบริเวณภูเขา ตามส่วนต่าง ๆ ของประเทศปริมาณน้ำต้นทุนจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับปริมาณฝนที่ตกสู่ลุ่มน้ำเป็นแฟลคเตอร์ที่สำคัญ สำหรับแม่น้ำสายสำคัญของประเทศไทย แสดงไว้ และลักษณะเชิงเขปโดยย่อ สรุปไว้ในแต่ละภาคของประเทศไทย

2.4 ข้อมูลน้ำทำสำหรับงานพัฒนาแหล่งน้ำ

ข้อมูลน้ำทำที่ใช้ในการประเมินปริมาณน้ำต้นทุน ในโครงการพัฒนาแหล่งน้ำต่าง ๆ ได้แก่ ข้อมูลปริมาณน้ำทำรายวัน (Daily Flow) ปริมาณน้ำทำรายเดือน (Monthly Flow) และปริมาณน้ำทำรายปี (Annual Flow) การที่จะใช้ข้อมูลประเภทใดนั้นขึ้นอยู่กับแฟลคเตอร์ที่พิจารณาหลายอย่างด้วยกัน กล่าวคือขึ้นอยู่กับลักษณะและประเภทของโครงการ ระดับและเวลาของการศึกษาโครงการ การศึกษาโครงการชนิดของข้อมูล และงบประมาณที่มีอยู่

ถ้าหากเป็นโครงการประเภทอ่างเก็บน้ำขนาดกลางหรือขนาดใหญ่ ซึ่งการจัดการอ่างเก็บน้ำ (Reservoir Operation) เป็นลักษณะเก็บกักน้ำข้ามปี กล่าวคือขนาดความจุของอ่างมีปริมาตรมากเกิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พอที่จะเก็บกักน้ำในปีน้ำดี (Wet Years) ไว้ใช้ในปีน้ำแล้ง (Dry Years) ก็อาจจะใช้ข้อมูลปริมาณน้ำท่ารายปีได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเวลาการศึกษาเบื้องต้น ถ้าหากว่าการศึกษาต้องการความละเอียดถูกต้องมากขึ้น เช่น ระดับการศึกษาความเหมาะสมโครงการหรือขั้นรายละเอียดออกแบบ ก็อาจจำเป็นต้องใช้ข้อมูลปริมาณน้ำท่ารายเดือน ในกรณีโครงการพัฒนาแหล่งน้ำเป็นลักษณะอ่างเก็บน้ำ ซึ่งมีการจัดการอ่างเก็บน้ำเป็นช่วงเฉพาะปี คือสามารถเก็บกักน้ำในฤดูน้ำหลากไว้ใช้ในฤดูน้ำแล้งหรือหน้าแล้ง ก็จะไม่สามารถใช้ข้อมูลปริมาณน้ำท่ารายปีได้ จำเป็นต้องใช้ข้อมูลปริมาณน้ำท่ารายเดือนเพื่อจะได้ครอบคลุมถึงการแพร่กระจายของปริมาณน้ำในแต่ละเดือนด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.1 แม่บ้านสายสำคัญและลำนำสาขาของประเทศไทย

แม่บ้านสายสาขา	ความยาว (กิโลเมตร)	ค่าน้ำค่าไฟหรือค่าน้ำ	จุดบรรจบหรือปลายทางน้ำ
ภาคเหนือ			
1. แม่น้ำปิง	560		บรรจบกับแม่น้ำน่านที่จังหวัดนครสวรรค์
2. แม่น้ำวัง	200		บรรจบกับแม่น้ำปิงที่จังหวัดตาก
3. แม่น้ำยม	500		บรรจบกับแม่น้ำน่านที่ตำบลเกษตร จังหวัดพิษณุโลก
4. แม่น้ำป่าสัก	500		บรรจบกับแม่น้ำปิงที่จังหวัดนครสวรรค์
5. แม่น้ำกก	285		ไหลลงแม่น้ำโขง ที่อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย
6. แม่น้ำอิง	240		ไหลลงแม่น้ำโขง ที่อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย
7. แม่น้ำมอญ	385		ไหลลงแม่น้ำสาละวิน ที่อำเภอแม่สรวย จังหวัดแม่ฮ่องสอน
8. แม่น้ำยวม	215		ไหลลงแม่น้ำมอญ ที่จังหวัดแม่ฮ่องสอน
ภาคกลาง			
1. แม่น้ำเจ้าพระยา	365		ไหลลงอ่าวไทย ที่จังหวัดสมุทรปราการ
2. แม่น้ำป่าสัก	513		บรรจบกับแม่น้ำลพบุรี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
3. แม่น้ำสะแกกรัง	180		บรรจบกับแม่น้ำพระยา ที่อำเภอมโนรมย์ จังหวัดชัยนาท
4. แม่น้ำท่าจีน	315		ไหลลงอ่าวไทย ที่อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร
5. แม่น้ำบางปะกง	230		ไหลลงอ่าวไทย ที่อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา
6. แม่น้ำนครนายก	110		บรรจบกับแม่น้ำปราจีนบุรี ที่ตำบลเมือง 3 จังหวัด คือ นครนายก ฉะเชิงเทรา และปราจีนบุรี
7. แม่น้ำแม่กลอง	550		ไหลลงอ่าวไทย ที่อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม
8. แม่น้ำเพชรบุรี	230		ไหลลงอ่าวไทย ที่อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี
9. แม่น้ำปราชญ์บุรี	160		ไหลลงทะเลที่ปากน้ำปราชญ์บุรี จังหวัดฉะเชิงเทรา
ภาคตะวันออกเฉียง			
1. แม่น้ำระยอง	60		ไหลลงทะเลที่ปากน้ำระยอง อำเภอเมือง จังหวัดระยอง
2. แม่น้ำจันทบุรี	100		ไหลลงอ่าวไทย ที่ปากน้ำแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

แม่น้ำและลำน้ำสาขา	ความยาว (กิโลเมตร)	ต้นกำเนิดหรือต้นน้ำ	จุดบรรจบหรือปากแม่น้ำ
3. แม่น้ำประแสร์	80	ภูเขาจังหวัดชลบุรี	ไหลลงทะเลที่ปากน้ำประแสร์ อำเภอแกลง จังหวัดระยอง
4. คลองใหญ่	45	ลำธารเล็ก ๆ หลายสาย บรรจบกันที่อำเภอเขาตม	ไหลลงทะเลที่อำเภอคลองใหญ่ จังหวัดตราด
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			
1. แม่น้ำโขง	4580	แม่น้ำระหว่งประเทศ เกิดจากที่ราบสูงทิเบต	ไหลออกทะเลจีนใต้ ที่โขงอม
2. แม่น้ำมูล	641	ที่เวงกัมพูชาและที่เวงคองพญ่าเซิน	ไหลลงแม่น้ำโขง ที่อำเภอพิบูลย์รักษ์ จังหวัดอุบลราชธานี
3. แม่น้ำชี	765	ที่เวงคองพญ่าเซิน	บรรจบกับแม่น้ำมูล ที่เมืองเขมบองในแคว้นเวียงจันทน์ จังหวัดอุบลราชธานี
4. แม่น้ำสงคราม	420	ภูเขาเล็ก ๆ ในเทือกเขาภูพาน	ไหลลงแม่น้ำโขง ที่อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม
5. ลำน้ำโพนใหญ่	180	เขาพนม	ไหลลงแม่น้ำมูล จังหวัดอุบลราชธานี
6. ลำน้ำม้อ	130	ระหว่างเขาช่อง โป่งแดงและช่องคำม็ก	ไหลลงแม่น้ำมูล จังหวัดอุบลราชธานี
7. ลำน้ำบวย	200	ออกเขาในอำเภอเมืองมุกดาหาร	ไหลลงแม่น้ำมูล จังหวัดอุบลราชธานี
8. ลำน้ำคอง	210	ออกเขาในอำเภอปากช่อง	ไหลลงแม่น้ำมูล ที่อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดนครราชสีมา
9. ลำน้ำเขมมาศ	210	ที่เวงกัมพูชา	ไหลลงแม่น้ำมูล ที่อำเภอวังใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา
10. ลำน้ำระเหย	120	ที่เวงกัมพูชา	ไหลลงแม่น้ำมูล ที่อำเภอโคราช จังหวัดนครราชสีมา
11. ลำน้ำมูล	105	ที่เวงกัมพูชา	ไหลลงแม่น้ำมูล ที่อำเภอรัตนวาปี จังหวัดรัตนวาปี
12. ลำน้ำพอง	275	ที่เวงกัมพูชา	ไหลลงแม่น้ำชี ที่อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด
13. ลำน้ำชี	195	ที่เวงกัมพูชา	ไหลลงแม่น้ำชี ที่อำเภอเมือง จ.ร้อยเอ็ด และ จ. ชัยภูมิ
14. ลำน้ำยั้ง	165	ที่เวงกัมพูชา	ไหลลงแม่น้ำชี ที่อำเภอเมือง จ.ร้อยเอ็ด และ จ. ชัยภูมิ
ภาคใต้			
1. แม่น้ำตาปี	214	ที่เวงกัมพูชา	ไหลลงทะเลที่อำเภอบ้านดอน จ. สุราษฎร์ธานี
2. แม่น้ำศรีวิชัยหรือพุมดวง	120	เขามงกุฎและเขาตึก	บรรจบแม่น้ำตาปี ที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี
3. แม่น้ำปีศาจ	165	ที่เวงกัมพูชา	ไหลลงทะเล ที่อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี
4. แม่น้ำหลังสวน	100	ที่เวงกัมพูชา	ไหลลงทะเลที่ปากน้ำหลังสวน จังหวัดชุมพร
5. แม่น้ำชุมพรหรือแม่น้ำท่าตะเภา	33	คลองท่ามะและคลองรับร้อ บรรจบกัน	ไหลลงทะเล ที่อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร
6. แม่น้ำตรัง	175	ที่เวงกัมพูชา	ไหลลงช่องแคบมะละกา ที่อำเภอเมือง จังหวัดตรัง
7. แม่น้ำกระบุรีหรือแม่น้ำปากจั่น	135	ที่เวงกัมพูชา	ไหลลงทะเลอันดามัน ที่อำเภอเมือง จังหวัดระนอง
8. แม่น้ำสาปบุรี	170	เขาตาปี อ.แว้ง	ไหลลงทะเลที่ปากน้ำสาปบุรี จังหวัดปัตตานี

สำหรับโครงการพัฒนาแหล่งน้ำประเภท Runoff-River Type กล่าวคือ การนำน้ำไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์ต่าง ๆ จากแม่น้ำลำน้ำโดยตรง โดยไม่มีอ่างเก็บกักน้ำ ก็จำเป็นต้องใช้ปริมาณน้ำทำรายวันมาทำการวิเคราะห์โครงการ ในกรณีโครงการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการผลิตกระแสไฟฟ้าในลักษณะ Pumped Storage ก็จำเป็นต้องทำการวิเคราะห์ปริมาณน้ำด้วยการใช้ปริมาณน้ำทำรายวัน

จากตัวอย่างต่าง ๆ ที่ได้กล่าวมาแล้ว พอจะเข้าใจถึงข้อมูลน้ำทำสำหรับงานพัฒนาแหล่งน้ำ อย่างไรก็ตามการวิเคราะห์ปริมาณน้ำด้วยการใช้ข้อมูลปริมาณน้ำทำรายวันนั้น จำเป็นต้องใช้เวลาในการคำนวณมาก และหลีกเลี่ยงไม่พื้นที่ที่จะต้องใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ และในกรณีการศึกษาในชั้นวางแผนเบื้องต้นที่จะมีเวลาการวิเคราะห์ไม่มากนัก และผลที่ได้ไม่ต้องการรายละเอียดและความถูกต้องมากนัก ทั้งนี้เพื่อนำผลมาใช้ในการวางแผนเริ่มโครงการสำหรับการศึกษาในขั้นต่อไป ก็ไม่จำเป็นต้องใช้ข้อมูลละเอียดมากนัก ปกติจะใช้ค่าเฉลี่ยแทน เป็นต้นว่าปริมาณน้ำทำรายเดือนเฉลี่ย (Mean Monthly Flow) ปริมาณน้ำทำต่ำสุดในช่วง 1 เดือน, 3 เดือน หรือ 6 เดือน เป็นต้น

2.5 ข้อมูลน้ำทำของประเทศไทย

หน่วยงานหลักที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการวัดและเก็บรวบรวมข้อมูลปริมาณน้ำทำก็คือกรมชลประทานและสำนักงานการพลังงานแห่งชาติ ทั้งสองหน่วยงานมีสถานีวัดน้ำทำกระจัดกระจายอยู่ทั่วประเทศ และในแต่ละปีได้จัดพิมพ์ข้อมูลปริมาณน้ำทำทั้งระดับน้ำและปริมาณน้ำทำรายวัน ระดับน้ำและปริมาณน้ำทำรายเดือน ระดับน้ำและปริมาณน้ำทำเฉลี่ยของปี ตลอดจนปริมาณน้ำทำต่ำสุดและสูงสุดของปี กรมชลประทานได้จัดพิมพ์ข้อมูลปริมาณน้ำทำใน Hydrological Yearbook สำหรับ Water Year ต่าง ๆ เริ่มตั้งแต่ปี ค.ศ. 1912 จนถึงปัจจุบัน สำหรับสำนักงานพลังงานแห่งชาติ ได้จัดพิมพ์ข้อมูลปริมาณน้ำทำโดยมีสถานีวัดน้ำเฉพาะแห่งที่หน่วยงานนั้นเกี่ยวข้องหรือสนใจ อาทิเช่น การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย กรมอุตุนิยมิวิทยา เป็นต้น

เพื่อที่จะได้เข้าใจถึงข้อมูลปริมาณน้ำทำของประเทศไทย จะขอนำผลการศึกษาลักษณะน้ำทำของแม่น้ำในประเทศไทย จากเอกสารอ้างอิง 3 มาสรุปในตอนต่อไปนี้

การศึกษาลักษณะน้ำทำของแม่น้ำในประเทศไทย ในเอกสารอ้างอิง 3 นั้นประกอบด้วย (1) การศึกษาปริมาณน้ำทำต่ำสุดหน่วยพื้นที่ ในช่วง 1 เดือน 3 เดือน 6 เดือน และปริมาณน้ำทำรายปีต่อหน่วยพื้นที่ลุ่มน้ำ (2) การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณน้ำทำรายปีเฉลี่ยกับขนาดของพื้นที่ลุ่มน้ำ และ (3) การศึกษาลักษณะการแพร่กระจายของปริมาณน้ำทำรายเดือน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เฉลี่ยในรอบปีของแม่น้ำสายสำคัญ การศึกษาได้ใช้ข้อมูลปริมาณน้ำท่ารายเดือนและรายปีของทุกปีของข้อมูล จากสถานีต่าง ๆ ซึ่งมีสถิติข้อมูลตั้งแต่ 5 ปี ถึง 62 ปี จำนวนทั้งหมด 292 สถานี ซึ่งเป็นสถานีวัดน้ำของกรมชลประทาน จำนวน 192 สถานี และสถานีวัดน้ำของสำนักงานพลังงานแห่งชาติจำนวน 100 สถานี

ผลการศึกษาค่าปริมาณน้ำท่าต่ำสุดเฉลี่ยต่อหน่วยพื้นที่ในช่วงเวลา 1 เดือน 3 เดือน 6 เดือน และ 1 ปี ของแม่น้ำสายสำคัญต่าง ๆ ของประเทศไทย สรุปไว้ และเพื่อที่จะได้เข้าใจถึงการแพร่กระจายของค่าปริมาณน้ำท่าต่ำสุดเฉลี่ยในช่วงเวลาต่าง ๆ ได้ดียิ่งขึ้น ตามลำดับการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณน้ำท่ารายปีเฉลี่ยกับพื้นที่ลุ่มน้ำนั้น ได้แสดงลักษณะความสัมพันธ์ในสมการรีเกรซชัน (Regression Equation) ดังต่อไปนี้

$$Q = kA^n \quad (7-1)$$

ในเมื่อ

Q คือ ปริมาณน้ำท่ารายปีเฉลี่ย มีหน่วยเป็นล้านลูกบาศก์เมตร

A คือ พื้นที่ลุ่มน้ำ มีหน่วยเป็นตารางกิโลเมตร

k และ n คือ ค่าสัมประสิทธิ์ของสมการรีเกรซชัน

แสดงผลการศึกษาค่า k และ n ของแม่น้ำสายสำคัญของประเทศไทย และยังสามารถแสดงค่าปริมาณน้ำท่ารายปีเฉลี่ย สูงสุด และต่ำสุด ตลอดจนขนาดของพื้นที่ลุ่มน้ำที่นำมาวิเคราะห์ในแต่ลุ่มน้ำหลัก

จะเห็นว่าผลการศึกษาความสัมพันธ์ในเชิงรีเกรซชันดังกล่าวนี้ในสมการ นั้น จะสามารถนำไปหาค่าปริมาณน้ำท่ารายปีเฉลี่ยของสถานีที่ไม่ได้ทำการวัดน้ำทำได้โดยประมาณ เมื่อทราบค่าพื้นที่ลุ่มน้ำของสถานีนั้น

ผลการศึกษานี้ขั้นตอนต่อไปในเอกสารอ้างอิง 3 ก็คือ การศึกษาเกี่ยวกับการแพร่กระจายของปริมาณน้ำท่ารายเดือนเฉลี่ยของปี ค่าปริมาณน้ำท่าเฉลี่ยในแต่ละเดือนจะมีการแพร่กระจายไปตามลักษณะและทิศทางของลมชนิดต่าง ๆ ที่พัดผ่านและแพคเตอร์อื่น ๆ ประกอบ ค่าสัมประสิทธิ์การแพร่กระจายของปริมาณน้ำท่ารายปีเฉลี่ยของสถานีวัดน้ำนั้น ตัวอย่างค่าสัมประสิทธิ์การแพร่กระจายของปริมาณน้ำท่ารายเดือนของสถานีต่าง ๆ ที่เลือกสำหรับเปรียบเทียบจำนวน 12

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานี แสดงไว้ จะเห็นว่าลักษณะการแพร่กระจายของฝนซึ่งขึ้นอยู่กับกระแสลมที่พัดผ่านเข้ามาสู่ประเทศ สำหรับรายละเอียดของสถานีอื่น ๆ ให้ศึกษาได้จากภาคผนวกของเอกสารอ้างอิง

2.6 การประเมินค่าน้ำทำในกรณีข้อมูลไม่เพียงพอ

ตามที่ได้กล่าวแล้วในประเทศไทยยังขาดข้อมูลอุทกวิทยาหรือมีไม่เพียงพอตามความต้องการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริเวณต้นน้ำลำธาร สาเหตุหรืออุปสรรคต่อการจัดหาข้อมูลทางอุทกวิทยาในบริเวณพื้นที่ดังกล่าว พอสรุปได้ดังนี้ (เอกสารอ้างอิง 4)

1. งบประมาณจำกัด
2. ทางคมนาคมไม่สะดวก
3. ขาดอัตรากำลังคน
4. พื้นที่อันตราย
5. ฝ่ายบริหารยังไม่เห็นความสำคัญของข้อมูล

อุปสรรคต่าง ๆ ที่กล่าวข้างต้นจะเป็นผลกระทบต่อการวัดและรวบรวมข้อมูลทางอุทกวิทยาเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้นเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลดังกล่าว การจัดหาข้อมูลโดยวิธีทางอ้อมในลักษณะที่เรียกว่า การประเมินเชิงอุทกวิทยา (Hydrologic Assessment) จึงเป็นสิ่งจำเป็นในบริเวณพื้นที่ที่ไม่มีการสำรวจหรือมีข้อมูลแต่สถิติสั้นไป ทั้งนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลยาวพอเพียงและเหมาะสม สามารถนำไปใช้ในงานวิเคราะห์ปริมาณน้ำสำหรับโครงการพัฒนาแหล่งน้ำได้ต่อไป

วิธีการประเมินเชิงอุทกวิทยา เป็นเทคนิคอย่างหนึ่งที่ใช้ในการจัดหาข้อมูลทางอุทกวิทยา โดยทางอ้อมและสามารถนำสถิติสั้นไปประกอบการพิจารณาศึกษาและออกแบบงานด้านพัฒนาแหล่งน้ำประเภทต่าง ๆ ได้ ซึ่งมีอยู่ด้วยกันหลายวิธีทั้งแต่ในรูปแบบจำลองรีเกรซัน (Regression Model) และรูปแบบจำลองคณิตศาสตร์ (Mathematical Model) วิธีดังกล่าวนี้มีตั้งแต่รูปแบบจำลองอย่างง่ายใช้การคำนวณ ไม่มากนัก ไปจนถึงรูปแบบจำลองอย่างยากและซับซ้อน ซึ่งจำเป็นต้องใช้การคำนวณด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ สำหรับวิธีการต่าง ๆ ที่นิยมใช้กันทั่วไปเกี่ยวกับการประเมินน้ำทำในกรณีข้อมูลไม่เพียงพอ หรือในกรณีที่ไม่ได้ทำการสำรวจมาก่อนเลย จะขอกล่าวในตอนต่อไป

2.6.1 รูปแบบจำลองน้ำฝน-น้ำท่า (Rainfall-Runoff Models)

รูปแบบจำลองคณิตศาสตร์ (Mathematical Model) ที่นิยามกันในด้านอุทกวิทยา ส่วนมากจะประกอบด้วยวิธีการเปลี่ยนน้ำฝนให้เป็นน้ำท่าหรือจะกล่าวว่าเป็นขบวนการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำฝนและน้ำท่า (Rainfall-Runoff Relationship) ก็ได้ ดังนั้นรูปแบบจำลองคณิตศาสตร์ดังกล่าวจึงนิยมเรียกว่ารูปแบบจำลองน้ำฝน-น้ำท่า (Rainfall-Runoff Model)

รูปแบบจำลองคณิตศาสตร์ในลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างน้ำฝนน้ำท่านี้ มีผู้เสนอกันหลายวิธีด้วยกัน เท่าที่ทราบในประเทศไทยนิยมใช้กันคือ Tank Model และ SSARR Stream Flow Synthesis and Reservoir Regulation Model ทั้งสองรูปแบบจำลองเป็นคอมพิวเตอร์โมเดลขนาดใหญ่ จำเป็นต้องใช้คอมพิวเตอร์เมนเฟรมที่มีความจำสูง และการใช้ค่อนข้างจะยุ่งยากในเรื่องการปรับค่า (Calibrate) พารามิเตอร์ต่าง ๆ ของรูปแบบจำลอง ดังนั้นจึงเป็นสาเหตุให้การใช้งานค่อนข้างจำกัด ไม่แพร่หลายเท่าที่ควร

หลักการของแท็งก์โมเดล (Tank Model) ก็คือการแทน Storage ต่าง ๆ ของลุ่มน้ำและลำน้ำด้วยแท็งก์ขนาดต่าง ๆ รายละเอียดดูได้จากเอกสารอ้างอิง 10 ในเอกสารอ้างอิง 4 ได้กล่าวถึงแท็งก์โมเดลพร้อมทั้งยกตัวอย่างกรณีนำไปใช้กับลุ่มน้ำป่าสัก สำหรับในเขตที่มีความชุ่มชื้น (Humid Areas) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โครงสร้างของแท็งก์โมเดลที่จะใช้วิเคราะห์น้ำท่าจะเป็นรูปแบบง่าย ๆ ซึ่งประกอบด้วยแท็งก์ 4 อันเรียงกันตามแนวลำน้ำ ส่วนในพื้นที่เขตไม่ชุ่มชื้น (Non-Humid Areas) ซึ่งจะมีความชุ่มชื้นของพื้นที่แตกต่างกัน บางส่วนของพื้นที่จะมีความชุ่มชื้นดี ในขณะที่เขตอื่นอาจจะแห้งแล้ง ดังนั้นเมื่อมีฝนตกลงมาในพื้นที่ลุ่มน้ำ การวัดน้ำท่าจึงจะเกิดในบริเวณที่มีความชุ่มชื้นก่อน ส่วนพื้นที่ที่แห้งนั้นจะนำน้ำฝนไปสร้างความชุ่มชื้นในดินก่อน ด้วยเหตุนี้การใช้แท็งก์โมเดลประเมินน้ำท่าบริเวณเขตไม่ชุ่มชื้นจึงนิยมแบ่งพื้นที่ลุ่มน้ำออกเป็นโซน ในแต่ละโซนประกอบด้วยโครงสร้างอย่างง่ายของแท็งก์ แต่โครงสร้างของความชื้นในดินแต่ละโซนจะแตกต่างกัน

พารามิเตอร์ที่ใช้กับแท็งก์โมเดลประกอบด้วย 2 กลุ่มใหญ่ด้วยกัน กลุ่มแรกจะเกี่ยวกับค่าสัมประสิทธิ์ของจุดออก (Outlet) ของแท็งก์ต่าง ๆ กลุ่มที่สอง ได้แก่ พารามิเตอร์เกี่ยวกับ Storages ต่าง ๆ ข้อมูลที่สำคัญที่ใช้ในแท็งก์โมเดลก็คือ ข้อมูลปริมาณน้ำฝน ข้อมูลการคายน้ำรวม การระเหย ค่า Mean Areal Rainfall และข้อมูลเกี่ยวกับความชื้นในดิน รายละเอียดเพิ่มเติมของแท็งก์โมเดลให้ศึกษาได้จากอ้างอิงที่ได้กล่าวไว้แล้วในตอนต้น

สำหรับ SSARR โมเดล ได้พัฒนาขึ้นและนำไปประยุกต์ใช้ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1956 โดย U.S. Corps of Engineers, North Pacific Division วัตถุประสงค์หลักก็คือ การพัฒนาแบบจำลองคณิตศาสตร์เพื่อจำแนกในด้านอุทกวิทยา สำหรับการวิเคราะห์ระบบ ซึ่งต้องการในการวางแผน ออกแบบ และจัดการเกี่ยวกับงานหรือโครงการพัฒนาแหล่งน้ำ แนวความคิดในการออกแบบพัฒนา SSARR โมเดล ประกอบด้วยองค์ประกอบพื้นฐาน 3 อย่างด้วยกันคือ

(ก) Generalized Watershed Model เป็นโมเดลสำหรับสร้างข้อมูลน้ำท่าจากข้อมูลน้ำฝนหรือหิมะ พื้นที่ลุ่มน้ำควรจะถูกแบ่งออกเป็นลุ่มน้ำย่อยซึ่งมีลักษณะเชิงอุทกคล้ายกัน ทั้งนี้เพื่อทำการวิเคราะห์แยกเป็นอิสระต่อกัน ก่อนที่จะนำมาเข้าสู่ระบบรวมภายหลัง

(ข) River System Model เป็นโมเดลที่ใช้สำหรับทำการ Routing ปริมาณน้ำท่า หรือกราฟน้ำท่าจากด้านเหนือน้ำไปยังจุดต่าง ๆ ทางด้านท้ายน้ำผ่านช่วงลำน้ำ และทะเลสาบต่าง ๆ แล้วแต่กรณี

(ค) Reservoir Regulation Model เป็นโมเดลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการอ่างเก็บน้ำให้ได้ผลประโยชน์สูงสุดตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้

รายละเอียดเกี่ยวกับ SSARR โมเดล ให้ดูรายละเอียดจากคู่มือการใช้หรือเอกสารอ้างอิง 11 หน่วยงานและสถาบันภายในประเทศที่ใช้ SSARR โมเดลก็คือ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย สถาบัน เทคโนโลยีแห่งเอเชีย และหน่วยงานระหว่างประเทศคือ Committee for Co-ordination of Investigations of the lower Mckong Basin

รูปที่ 2.6 รูปพื้นที่ลุ่มน้ำสะแกกรัง

2.7 กลุ่มน้ำสะแกกรัง

กลุ่มน้ำสะแกกรังเป็นกลุ่มน้ำที่ครอบคลุมพื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัดอุทัยธานี และบางส่วนของจังหวัดนครสวรรค์และกำแพงเพชร แต่เนื่องจากพื้นที่กลุ่มน้ำในส่วนของจังหวัดกำแพงเพชรซึ่งประกอบด้วย อำเภอขลุงและอำเภออ่าวหลวงลักษณะภูมิประเทศมีพื้นที่ประมาณ 9 % ของกลุ่มน้ำประกอบด้วยพื้นที่ป่าต้นน้ำและมีประชากรอาศัยอยู่เล็กน้อย ดังนั้นสภาพกายภาพทั่วไปของกลุ่มน้ำสะแกกรังจึงใช้อ้างอิงจากข้อมูลพื้นฐานทางกายภาพของจังหวัดอุทัยธานีและนครสวรรค์เป็นหลัก และจากแผนที่แสดงลักษณะทั่วไปของกลุ่มน้ำกล่าวไว้ว่ากลุ่มน้ำสะแกกรังมีลักษณะรูปร่างคล้ายขนนก แต่พิจารณาสภาพของลำน้ำจะมีลักษณะเป็นกลุ่มน้ำรูปขนาน คือ ห้วยแม่वंก กับห้วยทับเสลาจะไหลเกือบขนานกันแล้วมาบรรจบกันเป็นแม่น้ำสะแกกรัง ดังนั้นอาจพิจารณากลุ่มน้ำสะแกกรังเป็นกลุ่มน้ำรูปผสมได้

2.8 ที่ตั้งของกลุ่มน้ำสะแกกรัง

กลุ่มน้ำสะแกกรังเป็นกลุ่มน้ำสาขาเล็ก ๆ ของแม่น้ำเจ้าพระยามีขนาดพื้นที่กลุ่มน้ำประมาณ 8795 ตารางกิโลเมตร ตั้งอยู่ระหว่างเส้นละติจูดที่ 15 องศา 15 ลิปดา ถึง 16 องศา 08 ลิปดาและลองจิจูดที่ 99 องศา 00 ลิปดา ถึง 100 องศา 00 ลิปดา ดังแสดงในรูปที่ 1 โดยพื้นที่กลุ่มน้ำจะอยู่ทางด้านทิศตะวันตกของอำเภอเมืองจังหวัดนครสวรรค์ ครอบคลุมพื้นที่บางส่วนของอำเภอขาณุวรลักษณบุรี จังหวัดกำแพงเพชร เขตอำเภอลาดยาวและกิ่งอำเภอแม่वंก จังหวัดนครสวรรค์และเกือบทั้งจังหวัดอุทัยธานี ซึ่งประกอบด้วยอำเภอสว่างอารมณ์ ทับทัน หนองขาอย่าง ลานสัก หนองฉาง และอำเภอเมืองอุทัยธานี โดยกลุ่มน้ำสะแกกรังจะประกอบไปด้วยลำน้ำสาขาหลัก 3 สาขา ได้แก่ ห้วยแม่वंก ห้วยคลองโพธิ์ และห้วยทับเสลา โดยมีความกว้างของพื้นที่กลุ่มน้ำในแนวเหนือใต้ ประมาณ 90 กิโลเมตร และตามแนวตะวันออก - ตะวันตก ประมาณ 80 กิโลเมตรอาณาเขตของกลุ่มน้ำติดต่อกับพื้นที่อื่นๆ ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับกลุ่มน้ำปึงตอนล่างของ อ.ขาณุวรลักษณบุรี จ. กำแพงเพชร
ทิศใต้	ติดต่อกับกลุ่มน้ำท่าจีน ในเขต อ. บ้านไร่ จ.อุทัยธานี
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับกลุ่มน้ำปึงตอนล่าง และ แม่น้ำเจ้าพระยาในเขต อ. โกรกพระ จ. นครสวรรค์
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับกลุ่มน้ำแม่กลอง บริเวณเทือกเขาโมโกจู ซึ่งต่อกับอาณาเขตระหว่าง จ.ตาก จ.กำแพงเพชร และ จ.อุทัยธานี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.7 สภาพภูมิประเทศ

2.9 สภาพภูมิประเทศ

ลุ่มน้ำสะแกกรังเป็นลุ่มน้ำที่ตั้งอยู่ทางตอนกลางก่อนไปทางทิศตะวันออกของประเทศ ไทย ดังแสดงในรูป 1 และตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของทุ่งราบเจ้าพระยาตอนกลางลักษณะ ภูมิประเทศของพื้นที่ลุ่มน้ำ จะมีลักษณะความลาดเทจากทิศตะวันตกไปยังทิศตะวันออกโดยพื้นที่ ในทางทิศตะวันตกส่วนใหญ่จะเป็นเทือกเขาสูง ซึ่งเป็นแหล่งต้นน้ำและเขตป่าสงวนแห่งชาติที่ยังคง สภาพของป่าดิบ ในพื้นที่บางส่วนของห้วยสาขาหลักที่สำคัญซึ่งได้แก่ ห้วยแม่वंก ห้วยคลองโพธิ์ และห้วยทับเสลา เทือกเขาซึ่งเป็นต้นน้ำของรังน้ำสะแกกรังคือเทือกเขาโมโกจู ซึ่งมีความสูง ประมาณ 1960 เมตร เหนือระดับน้ำทะเล และยังเป็นแนวแบ่งเขตของจังหวัดตากกับจังหวัดกำแพง

รูปที่ 2.8 สภาพภูมิอากาศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แพชร และนครสวรรค์ความลาดชันของลำน้ำสาขาของแม่น้ำสะแกกรังในทางด้านต้นน้ำของลำน้ำสาขาทั้งสามจะมีความลาดชันค่อนข้างสูง และมักมีลักษณะประเทศที่เป็นภูเขาซึ่งเหมาะกับการสร้างอ่างเก็บน้ำในบริเวณพื้นที่ส่วนนี้ จากนั้นความลาดชันของลำน้ำจะค่อยๆลดลง เมื่อลำน้ำสาขาเหล่านี้ไหลออกสู่ทุ่งราบของแม่น้ำเจ้าพระยา ซึ่งอยู่ทางทิศตะวันออกของพื้นที่ลุ่มน้ำ ซึ่งอยู่ในลำน้ำสาขาเหล่านี้ไหลผ่านทุ่งราบซึ่งส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ๆเหมาะสมในการเกษตร จะมีการใช้น้ำจากลำน้ำสาขาเหล่านี้ในกิจกรรมการเกษตรเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งลำน้ำหลักซึ่งเป็นต้นน้ำสะแกกรัง คือลำน้ำแม่วงศ์จะเป็นลำน้ำซึ่งเป็นลำน้ำไหลตลอดปี จะไหลไปผ่านอำเภอแม่वंก และอำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ รวมกับห้วยคลองโพธิ์บริเวณอำเภอสว่างอารมณ์จังหวัดอุทัยธานี แล้วจึงไหลไปรวมกับห้วยทับเสลา บริเวณ อำเภอทับขพทัน จังหวัดอุทัยธานีก่อนที่จะไหลลงสู่แม่น้ำเจ้าพระยาทางตอนเหนือของเขื่อนเจ้าพระยา อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี แม่น้ำสะแกกรังเป็นชื่อที่ได้จากชื่อของภูเขาสะแกกรัง ลุ่มน้ำสะแกกรังมีเนื้อที่ทั้งสิ้นประมาณ 8795 ตารางกิโลเมตร ลำห้วยแม่वंก ซึ่งอยู่ทางตอนเหนือสุดและเป็นลำน้ำสาขาหลักที่ใหญ่ที่สุดจะมีความยาวประมาณ 200 กิโลเมตร และมีความลาดชันประมาณ 1.250 ในส่วนทางด้านต้นน้ำและมีความลาดชันประมาณ 1.1500 ทางด้านท้ายน้ำ จากสภาพลักษณะทางภูมิประเทศของลำน้ำสาขาหลัก ที่มีการเปลี่ยนแปลงความลาดชันของท้องน้ำอย่างรวดเร็ว จึงทำให้เกิดสภาพอุทกภัยในพื้นที่ตอนล่างเป็นประจำทุกปีในช่วงฤดูฝน

รูปที่ 2.9 เครื่องวัดอุทกภูมิ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.10 สภาพภูมิอากาศ

สภาพภูมิอากาศของพื้นที่ลุ่มน้ำ สะแกกรัง จะประกอบด้วย ฤดูแล้ง ฤดูฝน และ ฤดูร้อน พฤษภาคม-กลางเดือนพฤศจิกายน และฤดูหนาวจะเริ่มคั้งจากเดือนพฤศจิกายน-มกราคม สำหรับพื้นที่ลุ่มน้ำสะแกกรังได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ซึ่งพัดจากมหาสมุทรอินเดียเข้าสู่แผ่นดินทางด้านประเทศพม่า การกระจายของฝนที่ตกในพื้นที่ลุ่มน้ำจะค่อนข้างสม่ำเสมอโดยมีค่าเฉลี่ยของน้ำฝนในพื้นที่ลุ่มน้ำประมาณ 1,110-1,440 มม. ซึ่งประมาณร้อยละ 90 เป็นฝนที่ตกในฤดูฝน โดยเดือนกันยายนจะมีฝนตกชุกมากที่สุดประมาณ 264 มม. อุณหภูมิในพื้นที่ลุ่มน้ำเฉลี่ยประมาณ 28.5 องศาเซลเซียสโดยมีอุณหภูมิเฉลี่ยต่ำสุดในเดือนธันวาคมประมาณ 16.2 องศาและเฉลี่ยสูงสุดในเดือนเมษายนประมาณ 36.5 องศา ส่วนลมประจำถิ่นที่พัดผ่านพื้นที่ลุ่มน้ำจะเป็นลมฝ่ายใต้ซึ่งจะพัดผ่านตลอดในช่วงเดือน

รูปที่ 2.10 เครื่องวัดความเร็วลม

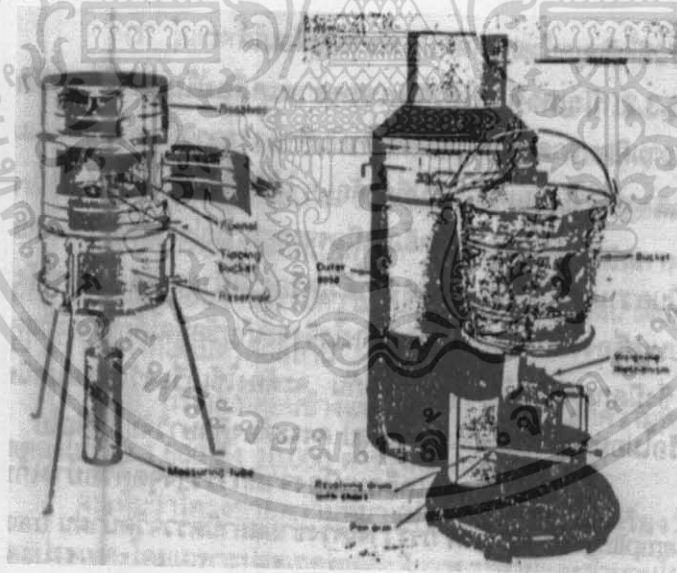
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภูมิภาคพันธ์-ตุลาคม ค่าเฉลี่ยความชื้นสัมพัทธ์ประมาณ 61-82% โดยมีค่าเฉลี่ยประมาณ 70% สำหรับค่าเฉลี่ยที่วัดได้ในบริเวณพื้นที่ลุ่มน้ำประมาณ 1,585 มม.

2.11 สภาพฝน

สภาพอุทกวิทยาของกลุ่มน้ำสะแกกรัง ซึ่งอยู่ในลุ่มน้ำเจ้าพระยาตอนล่าง อันเป็นเขตภูมิอากาศแบบมรสุมเขตร้อน จึงได้รับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้ที่เกิดขึ้นในช่วงเดือนพฤษภาคมถึงเดือนพฤศจิกายน พัดพาความชุ่มชื้นจากมหาสมุทรอินเดียมาสู่พื้นที่ประเทศไทยทำให้เกิดฝนตกในช่วงนั้น นอกจากนี้ยังมีฝนที่เกิดจากอิทธิพลของพายุหมุนเขตร้อนจากทะเลจีนใต้ที่เกิดขึ้นในช่วงปลายฤดูฝนเป็นส่วนใหญ่คือในช่วงเดือนกรกฎาคมถึงตุลาคม ซึ่งมักเป็นผล

ให้เกิดฝนตกในช่วงสั้นๆ และเป็นสาเหตุทำให้เกิดน้ำท่วมบ่อยครั้ง สำหรับในช่วงเดือนธันวาคมถึงมีนาคม พื้นที่ลุ่มน้ำจะได้รับอิทธิพลลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ทำให้มีอากาศหนาวเย็นและแห้งแล้งมีฝนตกน้อยจนถึงเดือนเมษายนถึงพฤษภาคม ซึ่งเป็นช่วงมรสุมเปลี่ยนแปลงอาจจะมีฝนตกบ้างแต่ก็ไม่มากนัก

รูปที่ 2.11 เครื่องวัดปริมาณน้ำฝน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.12 ปริมาณน้ำฝน

สภาพลุ่มน้ำสะแกกรังมีลักษณะการกระจายของปริมาณน้ำฝนในตามลักษณะของภูมิประเทศและพื้นที่ป่าปกคลุมซึ่งส่วนใหญ่พื้นที่ป่าจะอยู่ทางตะวันตกของลุ่มน้ำ มีสภาพความลาดชันของภูมิประเทศค่อนข้างสูง ดังนั้นการแบ่งพื้นที่ลุ่มน้ำตอนบนและตอนล่างจึงแบ่งตามสภาพความลาดชันของภูมิประเทศเป็นหลัก

ในการศึกษาสภาพน้ำฝนได้มีการรวบรวมข้อมูลสภาพน้ำฝนจาก 21 สถานี ซึ่งพบว่าในลุ่มน้ำสะแกกรังมีปริมาณฝนเฉลี่ยปีละประมาณ 700 – 1500 มิลลิเมตร ต่อปี ปริมาณฝนผันแปรตามระดับของพื้นดินมีค่าประมาณ 1000 – 2000 มิลลิเมตร ต่อปีในพื้นที่ลุ่มน้ำตอนล่างบริเวณอำเภออุทัยธานี อำเภอลาดยาว อำเภอหนองขาหย่าง และมีปริมาณฝนมากที่สุดบริเวณพื้นที่

แม่น้ำตอนบนอันประกอบด้วยลุ่มน้ำสาขาห้วยแม่वंงศ์ คลองโพธิ์ และห้วยทับเสลา ซึ่งผันแปรระหว่าง 1300 – 1500 มิลลิเมตร ต่อปี ความผันแปรของปริมาณน้ำฝนกับระดับพื้นดินแสดงให้เห็นว่าฝนส่วนใหญ่เกิดจากการยกกระดานเมฆโดยสภาพชั้นความสูงของพื้นดิน

ฤดูฝนของลุ่มน้ำสะแกกรังเริ่มต้นในเดือนพฤษภาคมซึ่งมีฝนตกค่อนข้างมากประมาณ 120 – 150 มิลลิเมตรต่อเดือนและลดลงบ้างในเดือนมิถุนายนถึงเดือนกรกฎาคมประมาณ 100 – 150 มิลลิเมตรต่อเดือน ซึ่งเป็นฤดูฝนทั้งช่วงที่เกิดขึ้นเป็นประจำสำหรับพื้นที่ภาคกลางของประเทศฝนตกหนักมากในเดือนสิงหาคม-เดือนตุลาคม ประมาณ 150-350 มิลลิเมตรอันเป็นช่วงที่ได้รับอิทธิพลมรสุมตะวันตกเฉียงใต้จากมหาสมุทรอินเดีย และพายุหมุนเขตร้อนจากทะเลจีนใต้ ในช่วงเดือนธันวาคม-มีนาคมฝนตกค่อนข้างน้อยหรือไม่ตกเลยคือน้อยกว่า 50 มิลลิเมตรต่อเดือน

2.13 สภาพอุทกวิทยาแหล่งน้ำผิวดิน

ในลุ่มแม่น้ำสะแกกรังมีการวัดข้อมูลน้ำท่ายาวนานกว่า 10 ปีจนถึงปัจจุบันคือห้วยแม่वंงศ์ CT.4 – 1246 ตารางกิโลเมตร (ปัจจุบันปิดสถานีแล้ว) ห้วยแม่वंงศ์ที่สถานี CT.5A- 938 ตารางกิโลเมตร คลองโพธิ์ที่สถานี CT.7- 457 ตารางกิโลเมตร และห้วยทับเสลาที่สถานี CT. 9 – 522 ตารางกิโลเมตร ซึ่งเป็นการวัดข้อมูลน้ำท่าจากพื้นที่ลุ่มน้ำตอนบนรวม 3126 ตารางกิโลเมตร ในส่วนพื้นที่ลุ่มน้ำตอนกลางและตอนล่างไม่มีการวัดข้อมูลน้ำท่าในปัจจุบัน

บทที่ 3
ทฤษฎีและหลักการ

3.1 ทฤษฎีที่ใช้ในการประเมินน้ำท่า

จากการศึกษามีวิธีการในการประเมินปริมาณน้ำท่าอยู่หลายวิธีแต่ในที่นี้จะประเมินปริมาณน้ำท่าโดยใช้ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณน้ำท่ารายปีเฉลี่ย กับพื้นที่ลุ่มน้ำรวม และใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์น้ำท่า โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.1.1 วิธีความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณน้ำท่ารายปีเฉลี่ยกับพื้นที่ลุ่มน้ำรวมมีขั้นตอน ดังนี้

การเลือกสถานีที่อยู่ใกล้เคียงกับสถานีที่ศึกษาและเป็นสถานีที่มีข้อมูลน้ำท่ารายเดือนและรายปียาวเพียงพอที่จะใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการต่อขยายหรือสร้างข้อมูลสำหรับสถานีที่ศึกษาได้ทำการวัดพื้นที่ลุ่มน้ำของสถานีที่ทำการศึกษาทำการศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณน้ำท่ารายปีเฉลี่ยกับพื้นที่ลุ่มน้ำ โดยใช้ข้อมูลจากสถานีวัดน้ำซึ่งตั้งอยู่ภายในหรือใกล้เคียงกับสถานีที่ต้องการจะประเมินปริมาณน้ำท่า สถานีที่เลือกทำการศึกษาคควรจะเป็นสถานีที่มีลักษณะทางอุทกวิทยาคล้ายคลึงกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานีที่อยู่ภายในลุ่มน้ำเดียวกัน อย่างไรก็ตามหากจำนวนสถานีที่มีข้อมูลภายในลุ่มน้ำจำกัดก็จำเป็นต้องเลือกสถานีจากลุ่มน้ำใกล้เคียงมาทำการศึกษาคด้วยทำการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) เพื่อตรวจสอบการกระจายตัวของข้อมูล

สูตรที่ต้องใช้มีดังนี้

$$Q = a A^b \dots\dots\dots(1)$$

โดยที่

Q = ปริมาณน้ำท่ารายปีเฉลี่ย หน่วยเป็น ล้าน ลบ.ม.

A = พื้นที่ลุ่มน้ำ หน่วยเป็น ตร.กม.

a,b = สัมประสิทธิ์รีเกรซัน คำนวณได้จากสูตรต่อไปนี้

$$\log a = \frac{\sum \log y}{n} - b * \frac{\sum \log x}{n} \dots\dots\dots(2)$$

$$b = \frac{n \sum (\log x \log y)}{n \sum (\log x)^2} - \frac{\sum \log x \sum \log y}{(\sum \log x)^2} \dots\dots\dots(3)$$

$$r = \frac{n \sum (\log x \log y) - \sum (\log x) \sum (\log y)}{\sqrt{(n \sum (\log x)^2 - (\sum \log x)^2)(n \sum (\log y)^2 - (\sum \log y)^2)}} \dots\dots(4)$$

โดยที่

- n = จำนวนสถานีวัดน้ำท่า
  - x = คิวแปรอิสระ ใช้แทนพื้นที่ลุ่มน้ำ
  - y = คิวแปรตาม ใช้แทนปริมาณน้ำท่า
  - r = สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
- ที่มา : วีระพล แต่สมบัติ. อุทกวิทยาประยุกต์. 2531.

3.2 วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์น้ำท่าหาได้ดังนี้

นำค่าปริมาณน้ำฝนรายเดือนของแต่ละสถานีที่อยู่ในพื้นที่ของสถานีวัดน้ำท่าที่มีข้อมูล กับข้อมูลน้ำท่ารายเดือนเฉลี่ยของสถานีวัดน้ำดังกล่าวมาใส่ลงในตารางแล้วหาค่าเฉลี่ยของทุกสถานีวัดน้ำฝน

คำนวณค่าสัมประสิทธิ์น้ำท่า (Runoff Coefficient) จากสมการต่อไปนี้

$$RC = \frac{RO}{RF} \dots\dots\dots(5)$$

โดยที่

- RC = สัมประสิทธิ์น้ำท่า
- RO = ปริมาณน้ำท่ามีหน่วยเป็นมิลลิเมตร
- RF = ปริมาณน้ำฝนมีหน่วยเป็นมิลลิเมตร

หาค่าสัมประสิทธิ์น้ำท่าเฉลี่ยทุกสถานีวัดน้ำฝน

คำนวณเปรียบเทียบน้ำท่ารายปีเฉลี่ยจากทุกสถานีที่โครงการจะศึกษา โดยนำค่าสัมประสิทธิ์น้ำท่าเฉลี่ยที่ได้ไปคูณกับปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยของสถานีนั้น

3.3 ข้อมูลปริมาณน้ำทำและน้ำฝนของกลุ่มน้ำสะแกกรัง

ตารางที่ 1-8 เป็นข้อมูลปริมาณน้ำทำรายเดือนเฉลี่ยข้อแต่ละสถานี โดยได้ข้อมูลมาจากฝ่ายวิเคราะห์และประมวลสถิติ กองอุทกวิทยา กรมชลประทาน (ภาคผนวก ก)

ตารางที่ 9-10 เป็นข้อมูลปริมาณน้ำฝนรายเดือนเฉลี่ยข้อแต่ละสถานี โดยได้ข้อมูลมาจากฝ่ายวิเคราะห์และประมวลสถิติ กองอุทกวิทยา กรมชลประทาน (ภาคผนวก ก)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์

4.1 ข้อมูลการวิเคราะห์

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลปริมาณน้ำท่ารายปีเฉลี่ยของแต่ละสถานีวัดน้ำท่า

ที่มา: ฝ่ายวิเคราะห์และประมวลผลสถิติ, กองอุทกวิทยา, กรมชลประทาน

จากการรวบรวมข้อมูลน้ำท่ารายเดือนจากการวัดทั้ง 8 สถานี และสามารถสรุปปริมาณน้ำท่าของพื้นที่ลุ่มน้ำสะแกกรังได้ดังนี้

ลุ่มน้ำสาขา- สถานี	พื้นที่รับน้ำ (กม ²)	ช่วงเวลา ข้อมูล	ปริมาณน้ำท่า (ล้าน-ม ³ /ปี)
ห้วยทับเสลา - CT.3	772	1968 - 1973	160
ห้วยแม่วงก์ - CT.4	1386	1984- 1988	253
ห้วยแม่วงก์ - CT.5	795	1968 - 1971	312
ห้วยแม่วงก์-CT.5A	977	1998- 2004	307
ห้วยทับเสลา-CT.6	655	1971-1975	159
คลองโพธิ์-CT.7	453	1999-2003	43
ห้วยแม่วงก์-CT.8	3207	1975-1978	250
ห้วยทับเสลา-CT.9	528	1999-2003	151

ตารางที่ 4.2 แสดงการคำนวณค่าต่างๆเพื่อนำไปหาค่าสัมประสิทธิ์รีเกรชั่น

สถานีวัด น้ำท่า	พื้นที่ลุ่มน้ำ (ตร.กม.) X	ปริมาณน้ำท่า (ล้าน ลบ.ม.) Y	Log x	Log y	(log x)(log y)	(log x)(log x)	(log y)(log y)
CT.3	772	160	2.887	2.204	6.362	8.334	4.857
CT.4	1,386	253	3.141	2.403	7.547	9.865	5.774
CT.5	795	312	2.9	2.494	7.232	8.41	6.22

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CT.5A	977	307	2.98	2.487	7.411	8.88	1.85
CT.6	655	159	2.816	2.21	6.198	7.929	4.844
CT.7	453	43	2.656	1.633	4.337	7.054	2.666
CT.8	3,207	250	3.506	2.397	8.403	12.292	5.745
CT.9	528	151	2.722	2.178	5.928	7.409	4.743
รวม	8773	1635	23.608	18	53.418	70.173	41.034

การคำนวณ

ก. จากสูตรที่ 2 และ 3 คำนวณค่า b และค่า a ดังนี้

$$b = \frac{8 * (53.418) - (23.608 * 18)}{8 * (70.173) - (23.608)^2}$$

$$= 0.5931$$

$$\log a = \frac{18}{8} - \frac{0.5931 * 23.608}{8}$$

$$= 0.4997$$

$$a = (10)^{0.4997}$$

$$= 3.16$$

ข. จากสมการที่ 4 คำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ดังนี้

$$r = \frac{(8 * 53.418) - (23.608 * 18)}{(8 * 70.173 - 23.608^2)(8 * 41.034 - 18^2)}$$

$$= 0.667$$

จากการวิเคราะห์และคำนวณค่าสัมประสิทธิ์ต่างๆ จะได้สมการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณน้ำเท่ากับพื้นที่ลุ่มน้ำคือ $Q = 3.16 \times A^{0.5931}$ และได้ค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.667 หรือ 66.7% ซึ่งแสดงว่าปริมาณน้ำท่าเฉลี่ยของลุ่มน้ำสะแกกรังมีความสัมพันธ์เป็นอย่างดีและเป็นแบบปฏิภาคตรงกับพื้นที่ลุ่มน้ำ

1.2 การวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์มีขั้นตอนดังนี้

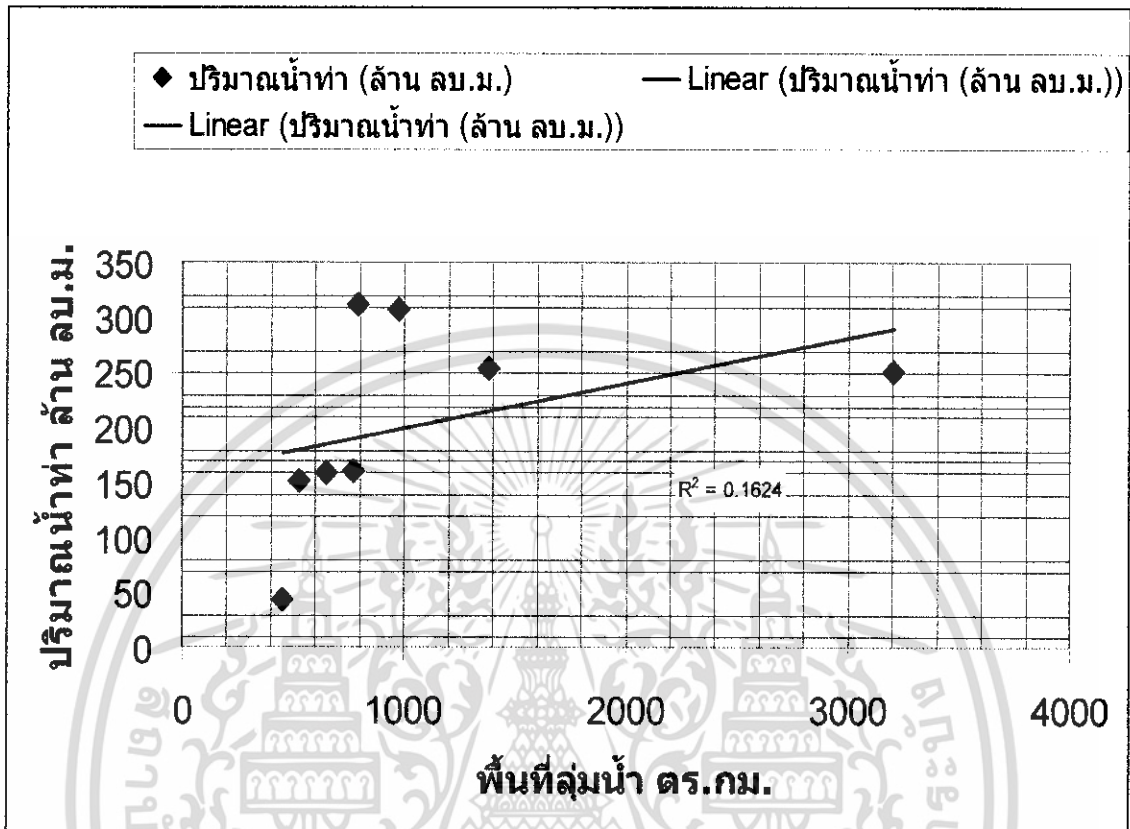
1.2.1 เปิดเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์แล้วเข้าสู่โปรแกรม Excel

1.2.2 ทำตารางเพื่อป้อนข้อมูลปริมาณน้ำท่ารายปีเฉลี่ยของแต่ละสถานีที่ได้จากการรวบรวมข้อมูลในตารางที่ 4 ถึงตารางที่ 11 และข้อมูลพื้นที่ลุ่มน้ำเฉลี่ยของแต่ละสถานีแล้วใช้คำสั่งสร้างแผนภูมิเพื่อให้โปรแกรมทำการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 4.3 ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์โดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

สถานีวัดน้ำท่า	พื้นที่ลุ่มน้ำ (ตร.กม.)	ปริมาณน้ำท่า (ล้าน ลบ.ม.)
CT.3	772	160
CT.4	1386	253
CT.5	795	312
CT.5A	977	307
CT.6	655	159
CT.7	453	43
CT.8	3207	250
CT.9	528	151

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 12 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณน้ำท่ากับพื้นที่ลุ่มน้ำ

1.2.3 จะได้กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณน้ำท่ากับพื้นที่ลุ่มน้ำดังรูปที่ 12

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.5 การคำนวณค่าสัมประสิทธิ์น้ำท่าของสถานีวัดน้ำท่า CT.4 พื้นที่ลุ่มน้ำ 1,386 ตร.กม.
สถานีวัดน้ำท่า 26270 และ 12081 ข้อมูลปี 1977-1994

เดือน	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	รวมทั้งปี	เฉลี่ย
ปริมาณฝน (RF) มม. 26270	75.300	153.600	124.400	107.200	175.900	225.800	161.700	36.100	3.500	4.300	5.400	33.200	1106.400	92.200
ปริมาณฝน (RF) มม. 12081	54.600	173.900	138.000	127.900	165.900	277.100	176.100	39.000	6.100	10.300	7.900	33.800	1210.600	100.883
รวม มม.	129.900	327.500	262.400	235.100	341.800	502.900	337.800	75.100	9.600	14.600	13.300	67.000	2317.000	193.083
ปริมาณฝน (RF) เฉลี่ย มม.	64.950	163.750	131.200	117.550	170.900	251.450	168.900	37.550	4.800	7.300	6.650	33.500	1158.500	96.542
ปริมาณน้ำท่า (RO) ล้าน ลบ.ม.	0.727	21.269	17.834	13.270	10.315	62.400	87.560	26.348	9.979	2.047	0.752	0.682	253.183	21.099
มม.	0.596	11.456	15.323	9.503	11.509	46.358	77.414	37.337	8.009	2.551	0.758	0.548	221.362	18.447
RC = RO/RF	0.011	0.130	0.136	0.113	0.060	0.248	0.518	0.702	2.079	0.280	0.113	0.020	4.411	0.368

ตารางที่ 4.6 การคำนวณค่าสัมประสิทธิ์น้ำหนักของสถานีวัดน้ำท่า CT.6 พื้นที่ลุ่มน้ำ
655 ตร.กม.

สถานีวัดน้ำฝน 69121 ข้อมูลปี

1977-1994

เดือน	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	รวมทั้งปี	เฉลี่ย
ปริมาณ(RF) มม.	62.100	184.400	144.300	122.000	129.400	256.800	220.500	59.700	6.700	2.600	17.400	42.100	1248.000	104.000
ปริมาณน้ำท่า(RO) ล้าน ลบ.ม.	0.844	2.540	5.680	3.308	4.696	35.180	64.400	29.012	8.868	3.387	1.261	0.71	159.890	13.324
มม.	1.910	6.744	10.087	5.872	15.02	61.858	114.35	55.944	6.328	1.87	2.354	1.511	283.848	23.654
RC = RO/RF	0.014	0.014	0.039	0.027	0.036	0.137	0.292	0.486	1.324	1.303	0.072	0.017	3.761	0.313

ตารางที่ 4.7 การคำนวณค่าสัมประสิทธิ์นำท่าของสถานีวัดน้ำท่า CT.7 พื้นที่ลุ่มน้ำ
655 ตร.กม.

สถานีวัดน้ำฝน 26281 ซ้อยุมถึปี
1977-1994

เดือน	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ภ.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	รวมทั้งปี	เฉลี่ย
ปริมาณฝน (RF) มม.	57.600	197.100	120.300	139.300	156.800	244.200	212.100	56.700	7.300	3.400	17.500	40.800	1253.100	104.425
ปริมาณน้ำท่า (RO) ล้าน ลบ.ม.	0.815	8.100	5.485	2.725	7.804	9.850	0.815	3.976	1.263	0.94	0.631	1.421	43.826	3.652
มม.	1.856	14.322	16.206	12.777	15.315	57.190	104.282	29.389	6.225	2.735	2.586	2.779	265.662	22.139
RC = RO/RF	0.014	0.041	0.046	0.020	0.050	0.040	0.004	0.070	0.173	0.277	0.036	0.035	0.805	0.067

ตารางที่ 4.8 การคำนวณค่าสัมประสิทธิ์น้ำหนักท่าของสถานีวัดน้ำท่า CT.8 พื้นที่ลุ่มน้ำ 3,207 ตร.กม.

สถานีวัดน้ำฝน 69062 69121 26072 และ 26281 ข้อมูลปี

1977-1994

เดือน	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	รวมทั้งปี	เฉลี่ย
ปริมาณฝน (RF) มม. 69062	58.8	138.9	120.4	123.3	160.1	254.9	158.3	34.6	3.3	5.6	8.7	23.4	1090.300	90.858
ปริมาณฝน (RF) มม. 69121	62.100	184.400	144.300	122.000	129.400	256.800	220.500	59.700	6.700	2.600	17.400	42.100	1248.000	104.000
ปริมาณฝน (RF) มม. 26072	63.700	141.700	105.400	114.200	145.700	226.900	166.200	29.800	3.900	9.900	21.800	29.000	2338.300	194.858
ปริมาณฝน (RF) มม. 26281	57.600	197.100	120.300	139.300	156.800	244.200	212.100	56.700	7.300	3.400	17.500	40.800	1253.100	104.425
รวม มม.	242.200	662.100	490.400	498.800	592.000	982.800	757.100	180.800	21.200	21.500	65.400	135.300	4649.600	387.467
ปริมาณน้ำฝน (RF) เฉลี่ย มม.	60.550	165.525	122.600	124.700	148.000	245.700	189.275	45.200	5.300	5.375	16.350	33.825	1162.400	96.867
ปริมาณน้ำฝน (RO) เฉลี่ย ลบ.ม.	0.410	6.090	4.94	47.668	17.030	56.113	82.501	30.188	3.055	1.048	0.573	0.508	250.119	20.843
มม.	0.113	1.918	2.267	14.547	5.985	28.372	41.248	18.233	1.869	0.514	0.230	0.123	115.419	9.618
RC = RO/RF	0.007	0.037	0.040	0.382	0.115	0.228	0.436	0.668	0.576	0.195	0.035	0.015	2.735	0.228

ตารางที่ 4.9 การคำนวณค่าสัมประสิทธิ์น้ำหนักของสถานีวัดน้ำท่า CT.9 พื้นที่ลุ่มน้ำ
528 ตร.กม.

สถานีวัดน้ำฝน 69121 ข้อมูลปี
1977-1994

เดือน	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	รวมทั้งปี	เฉลี่ย
ปริมาณฝน (RF) มม.	62.100	184.400	144.300	122.000	129.400	256.800	220.500	59.700	6.700	2.600	17.400	42.100	1248.000	104.00
ปริมาณน้ำท่า (RO) ล้าน ลบ.ม.	5.756	2.492	10.530	20.848	16.630	6.458	11.590	26.216	16.36	18.402	7.834	8.754	151.870	12.66
นม	2.516	9.094	12.978	15.392	28.129	29.697	69.213	47.242	6.340	2.366	1.787	1.745	226.499	18.87
RC = RO/RF	0.093	0.014	0.073	0.171	0.129	0.025	0.053	0.439	2.442	7.078	0.450	0.208	11.173	0.93

จากการวิเคราะห์ข้อมูลน้ำท่ารายปีเฉลี่ยของทั้ง 8 สถานีซึ่งถือว่าเป็นตัวแทนของกลุ่มน้ำ สะแกกรังทั้งโดยวิธีการคำนวณจากตารางและการวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่าทั้ง 2 วิธีให้ผลการวิเคราะห์ออกมาได้ใกล้เคียงกันแต่ในที่นี้จะขอใช้ผลการวิเคราะห์โดยการคำนวณจากตาราง ผลการวิเคราะห์ทั้งหมดเป็นดังนี้

1. สมการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณน้ำท่ากับพื้นที่ลุ่มน้ำ $Q = 3.16 * A^{0.5913}$

และจากการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์น้ำท่าได้ผลดังนี้

สถานีวัดน้ำท่า	สัมประสิทธิ์น้ำท่า (RC)
CT.3	0.629
CT.4	0.368
CT.5	-
CT.5A	-
CT.6	0.313
CT.7	0.296
CT.8	0.228
CT.9	0.93
เฉลี่ยทั้งลุ่มน้ำ	0.411

ตารางที่ 4.10 ค่าสัมประสิทธิ์น้ำท่าของแต่ละสถานี

ผลการประเมินปริมาณน้ำท่าโดยวิธีความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณน้ำท่ากับพื้นที่ลุ่มน้ำ

สถานี	พื้นที่ลุ่มน้ำ (ตร.กม.)	ปริมาณน้ำท่า(ล้าน ลบ.ม.) $Q = 3.16 * A^{0.5913}$	ปริมาณน้ำท่า(ล้าน ลบ.ม.) จากสถิติที่รวบรวม จริง	% ความแตกต่าง
CT.3	772	172	125	37.36
CT.4	1386	233	276	15.69
CT.5	795	175	117	49.49
CT.5A	977	194	332	41.47
CT.6	655	155	197	21.52
CT.7	453	123	121	1.65
CT.8	3207	441	393	12.29
CT.9	582	139	122	13.69
รวม	8827	1633	1683	เฉลี่ย 24.14%

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.11 ผลการประเมินปริมาณน้ำท่าโดยใช้สมการที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลน้ำท่าเปรียบเทียบกับปริมาณน้ำท่าเฉลี่ยรายปีจากสถิติของแต่ละสถานี

ผลการประเมินปริมาณน้ำท่าโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์น้ำท่า

สถานี (1)	พื้นที่ลุ่มน้ำ (ตร.กม.) (2)	สัมประสิทธิ์ น้ำท่า (RC) (3)	ปริมาณน้ำฝน รายปีเฉลี่ย (RF) (4)	ปริมาณน้ำท่า (RO) มม. (5)	ปริมาณน้ำท่า (RO) ล้าน ลบ.ม. (6)
CT.3	772	0.629	1,247.9	784.929	605.965
CT.4	1,386	0.368	1,106.4	407.008	564.113
CT.5	795	-	-	-	-
CT.5A	977	-	-	-	-
CT.6	655	0.313	1,247.9	390.592	255.838
CT.7	453	0.296	1,253.1	370.9176	168.025
CT.8	3,207	0.228	1,090.2	248.565	797.149
CT.9	528	0.93	1,048.0	974.64	514.6099

ตารางที่ 4.12 ผลการประเมินปริมาณน้ำท่าโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์น้ำท่า

หมายเหตุ

1. ช่อง (3) มาจากการคำนวณในตารางที่ 4.8
2. ช่อง (2) และ (4) เป็นข้อมูลที่มีโดยที่ช่อง (4) มาจากตารางที่ 11
3. ช่อง (5) = (3) * (4)
4. ช่อง (6) = (5) * (2) / 1,000

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 ตัวอย่างการศึกษาไปใช้

1. ในกรณีที่เรต้องการทราบปริมาณน้ำท่าในพื้นที่ส่วนใด ๆ ของลุ่มน้ำสะแกกรังที่ไม่มีสถานีวัดน้ำท่า เราสามารถใช้สมการ $Q = 3.16 * A^{0.5931}$ นี้ไปประเมินปริมาณน้ำท่าได้โดยการวัดพื้นที่จากแผนที่ภูมิประเทศแล้วนำมาคำนวณตามสมการดังกล่าวดังตัวอย่างที่ 1

2. ในกรณีเดียวกัน ถ้าเราทราบปริมาณน้ำฝนที่จุดนั้นเราก็สามารถประเมินปริมาณน้ำท่าโดยการนำเอาค่าปริมาณน้ำฝน ไปคูณกับค่าสัมประสิทธิ์น้ำท่าของสถานีวัดน้ำท่าที่อยู่ใกล้เคียงได้ ดังตัวอย่างที่ 2

ตัวอย่างที่ 1 ถ้าต้องการวางแผนโครงการชลประทานโครงการหนึ่งซึ่งมีพื้นที่ลุ่มน้ำของลำน้ำสาขา 321 ตร.กม. ต้องการทราบว่าลำน้ำสาขานี้มีปริมาณน้ำท่าเฉลี่ยต่อปีเป็นปริมาณเท่าใด

วิธีการ

1. พิจารณาลำน้ำสาขาดังกล่าวมีสถานีวัดน้ำฝนหรือสถานีวัดน้ำท่าหรือไม่
  - ไม่มีทั้งสถานีวัดน้ำฝนและน้ำท่า
2. เลือกวิธีการประเมินปริมาณน้ำท่าโดยใช้ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณน้ำท่ากับพื้นที่ลุ่มน้ำดังนี้

2.1 จากผลการประเมินโดยรวมทั้งลุ่มน้ำสะแกกรังได้สมการ

$$Q = 3.16 * A^{0.5931}$$

2.2 ลำน้ำสาขานี้มีพื้นที่ลุ่มน้ำ 250 ตร.กม นำมาคำนวณตามสมการได้ดังนี้

$$Q = 3.16 * (321)^{0.5931}$$

ปริมาณน้ำท่าเฉลี่ย = 96.89 ล้าน ลบ.ม. ต่อปี

ตัวอย่างที่ 2 ถ้าต้องการวางโครงการชลประทานที่ลำน้ำสาขาหนึ่งของลำน้ำสะแกกรังที่ละติจูด ซึ่งมีพื้นที่ลุ่มน้ำ 750 ตร.กม. ต้องการทราบว่าลำน้ำสาขาดังกล่าวมีปริมาณน้ำท่าเฉลี่ยต่อปีเป็นเท่าไร

วิธีการ

- พิจารณาลำน้ำสาขาดังกล่าวมีสถานีวัดน้ำฝนหรือสถานีวัดน้ำท่าหรือไม่
  - มีทั้งสถานีวัดน้ำฝนคือสถานี 69032 ซึ่งมีสถิติข้อมูลน้ำฝนรายปีเฉลี่ย 1158.6 มม.

- เลือกวิธีการประเมินปริมาณน้ำท่าโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์น้ำท่า ดังนี้

เลือกใช้ค่าสัมประสิทธิ์น้ำท่าของสถานีวัดน้ำท่า CT.3 เพราะมีที่ตั้งอยู่ใกล้เคียงและมีสภาพภูมิประเทศคล้ายคลึงกันซึ่งสถานี CT.3 มีค่าสัมประสิทธิ์น้ำท่าเป็น 0.629

คำนวณปริมาณน้ำท่าได้ดังนี้

$$\begin{aligned}
 RO &= RC * RF \\
 &= 0.629 * 1158.6 \\
 &= 728.75 \text{ มม.} \\
 \text{ปริมาณน้ำท่าเฉลี่ย} &= 728.75 * 722/1000 \\
 &= 526.015 \text{ ล้าน ลบ.ม. ต่อปี}
 \end{aligned}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5 สรุปผลและวิจารณ์

5.1สรุป

5.1.1 ปัจจุบันลุ่มน้ำสะแกกรังประสบปัญหาเกี่ยวกับภาวะขาดแคลนน้ำและสภาพอุทกภัยเกือบทั้งปีทั้งนี้เนื่องจากมีแหล่งเก็บกักน้ำขนาดใหญ่เพียงแห่งเดียวคือ เขื่อนทับเสลา ซึ่งมีพื้นที่รับน้ำฝน 522 ตารางกิโลเมตร ขนาดความจุ 160 ล้านลูกบาศก์เมตร จึงทำให้ไม่เพียงพอต่อความต้องการ ส่วนในฤดูฝนก็ไม่สามารถที่จะบรรเทาอุทกภัยของลุ่มน้ำตอนล่างได้ ลุ่มน้ำสะแกกรังมีปริมาณฝนตกเฉลี่ยประมาณ 700-1500 มิลลิเมตรต่อปี โดยมีลักษณะการกระจายของฝนผันแปรตามความสูงของพื้นที่ดิน

5.1.2 ในการประเมินปริมาณน้ำท่าของลุ่มน้ำสะแกกรังโดยวิธีหาความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณน้ำท่ากับพื้นที่ลุ่มน้ำ ได้ความสัมพันธ์ดังสมการ $Q = 3.16 \cdot A^{0.5931}$ ซึ่งเป็นสมการที่สามารถใช้เป็นตัวแทนได้ทั้งลุ่มน้ำสะแกกรังและผลการประเมินน้ำท่าเฉลี่ย 691.749 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี

5.1.3 ในการประเมินปริมาณน้ำท่าโดยอาศัยข้อมูลน้ำฝน ซึ่งหลักการก็คือเมื่อฝนตกลงมาในพื้นที่ลุ่มน้ำแล้วฝนส่วนหนึ่งจะซึมลงสู่ใต้ผิวดิน ส่วนหนึ่งระเหยกลับคืนสู่บรรยากาศและส่วนสุดท้ายไหลไปบนผิวดินเป็นปริมาณน้ำท่าที่เราต้องการผลการประเมินน้ำท่าและเราก็สามารถคำนวณหาได้โดยการคำนวณจากสัมประสิทธิ์น้ำท่า จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลน้ำฝนและน้ำท่าของลุ่มน้ำสะแกกรังได้ค่าสัมประสิทธิ์น้ำท่าเฉลี่ยเป็น 0.411 หมายความว่าฝนที่ตกลงมาในลุ่มน้ำสะแกกรังคิดเป็น 100% จะไหลเป็นปริมาณน้ำท่าเพียง 41.1 % เท่านั้นมีข้อสังเกตว่าในฤดูแล้งค่าสัมประสิทธิ์น้ำท่ามีค่าน้อยมากหรือเป็น 0 ก็มี นั่นคือในฤดูแล้งผิวดินมีความแห้ง น้ำฝนที่ตกลงมาก็จะไหลซึมลงใต้ดินเป็นส่วนใหญ่

5.2 ข้อเสนอแนะ

5.2.1 การศึกษาในครั้งนี้ได้นำข้อมูลน้ำท่าจาก 8 สถานีมาทำการวิเคราะห์แต่มีเพียง 4 สถานีเท่านั้นที่มีข้อมูลเกิน 10 ปี จึงทำให้ผลการประเมินแตกต่างไปจากความจริงบ้าง อีกประการหนึ่งคือปริมาณน้ำท่าที่ไหลในปัจจุบันอาจไม่ใช่น้ำท่าที่ไหลตามธรรมชาติอย่างแท้จริง เพราะอาจมีราษฎรสร้างอาคารทค่น้ำแบบชั่วคราวอยู่ทางด้านเหนือของสถานีวัดน้ำ

5.2.2 กลุ่มน้ำสะแกกรังเป็นกลุ่มน้ำที่มีพื้นที่ค่อนข้างใหญ่แต่เหลือสถานีวัดน้ำท่าอยู่เพียง 3 สถานีมาเป็นตัวแทนของกลุ่มน้ำนั้น ไม่ค่อยจะเหมาะสมนัก ควรเปิดสถานีวัดน้ำให้เหมาะสมกับขนาดพื้นที่กลุ่มน้ำ

5.2.3 ในการประเมินครั้งนี้ผลถือว่าเป็นเพียงคร่าวๆ เพื่อใช้ประกอบในการพิจารณาโครงการชลประทานเบื้องต้นเช่นการออกแบบขนาดของอ่างเก็บน้ำ

5.2.4 ในการที่จะให้ผลการประเมินออกมาใกล้เคียงกับความเป็นจริง ควรมีข้อมูลที่รวบรวมมาจากหลายสถานีให้มากที่สุดและการตั้งสถานีควรกระจายทั่วถึงทั้งกลุ่มน้ำ

5.2.5 ทางพื้นที่ตอนบนของกลุ่มน้ำสะแกกรังมีพื้นที่เป็นป่าเขาดันน้ำ การที่จะตั้งสถานีวัดข้อมูลทางอุทกวิทยาก็อาจทำได้ยาก เพราะสภาพภูมิประเทศไม่อำนวย การเดินทางไม่สะดวก อัตราค่าจ้างเจ้าหน้าที่มีจำนวนน้อยจึงทำให้ไม่สามารถตั้งสถานีวัดข้อมูลอย่างทั่วถึงเท่าที่ควร

5.2.6 ในการประเมินน้ำท่าในพื้นที่ที่มีข้อมูลไม่เพียงพอก็ต้องใช้ข้อมูลของสถานีที่อยู่ในกลุ่มน้ำใกล้เคียงมาร่วมวิเคราะห์ด้วย แต่ก็ต้องเลือกสถานีที่มีลักษณะทางภูมิประเทศและภูมิอากาศใกล้เคียงกันมากที่สุด

ภาคผนวก ก

ตารางที่ 1 ข้อมูลน้ำท่ารายเดือนของหัวขั้มเสลา CT.3 พื้นที่ 772 ตร.กม.

หน่วยเป็นล้านลูกบาศก์เมตร

ที่มา List of Stream Gauging Station in Thailand

หมายเหตุ เริ่มปีค.ศ. 1967 และปีค.ศ. 1973 แต่มีข้อมูลที่สมบูรณ์เพียง 4 ปี

ปี	เมษายน	พฤษภาคม	มิถุนายน	กรกฎาคม	สิงหาคม	กันยายน	ตุลาคม	พฤศจิกายน	ธันวาคม	มกราคม	กุมภาพันธ์	มีนาคม	รวมทั้งปี
1968	0.500	20.090	1.450	3.34	2.8	1.34	8.030	1.460	0.290	0.090	0.110	0.070	39.570
1969	0.000	0.050	0.000	0.21	0.02	24.13	23.040	22.630	1.700	1.380	0.330	0.160	73.650
1970	0.210	15.770	12.190	8.61	40.21	47.04	101.310	39.860	18.760	2.420	0.760	0.490	287.630
1971	0.370	0.830	1.010	1.26	6.42	16.73	27.950	11.700	0.340	0.070	0.360	0.480	67.520
1972	0.310	0.750	0.180	0.410	0.550	33.510	50.680	22.000	8.640	0.940	0.200	0.030	118.200
1973	0.000	0.300	6.700	4.480	0.900	54.410	76.920	62.750	61.840	54.190	54.290	0.330	377.110
รวม	1.286	34.770	14.370	12.94	48.92	97.396	181.280	74.740	27.994	3.700	1.57	1.059	963.680
จำนวนปี	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6
เฉลี่ย	0.232	6.298	3.588	3.052	8.483	29.527	47.988	26.733	15.262	9.848	9.342	0.260	160.613

ตารางที่ 2 ข้อมูลนำทำรายเดือนของถู่แม่น้ำแม่วังก์ CT.4 พื้นที่ 1,386 ตร.กม. หน่วยเป็นล้านลูกบาศก์เมตร

ที่มา List of Stream Gauging Station in Thailand

ปี	เมษายน	พฤษภาคม	มิถุนายน	กรกฎาคม	สิงหาคม	กันยายน	ตุลาคม	พฤศจิกายน	ธันวาคม	มกราคม	กุมภาพันธ์	มีนาคม	รวมทั้งปี
1984	2.010	3.270	10.400	10.100	4.210	14.200	43.800	9.340	4.510	0.296	0.012	0.000	102.148
1985	0.410	7.980	17.900	13.400	8.640	79.500	128.000	53.700	14.900	6.010	2.050	1.340	333.830
1986	0.270	66.800	21.900	4.720	19.400	50.000	42.600	13.700	7.130	2.570	1.000	2.070	232.160
1987	0.550	0.793	2.070	0.130	0.524	36.300	28.400	37.900	9.330	1.330	0.700	0.000	118.027
1988	0.397	27.500	36.900	38.000	18.800	132.000	195.000	17.100	83.880	0.031	0.000	0.000	549.608
รวม	3.637	106.343	89.170	66.350	51.574	312.000	437.800	131.740	119.750	10.237	3.762	3.410	1335.773
จำนวนปี	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
เฉลี่ย	0.727	21.269	17.834	13.270	10.315	62.400	87.560	26.348	9.979	2.047	0.752	0.682	253.184

ตารางที่ 3 ข้อมูลน้ำท่ารายเดือนของลุ่มแม่น้ำวังก์ CT.5 พื้นที่ 795 ตร.กม.

หน่วยเป็นล้านลูกบาศก์เมตร

ที่มา List of Stream Gauging Station in Thailand

หมายเหตุ เริ่มปีค.ศ. 1969 และปีค.ศ. 1971 แต่มีข้อมูลที่สมบูรณ์ปีเดียว

ปี	เมษายน	พฤษภาคม	มิถุนายน	กรกฎาคม	สิงหาคม	กันยายน	ตุลาคม	พฤศจิกายน	ธันวาคม	มกราคม	กุมภาพันธ์	มีนาคม	รวมทั้งปี
1968	5.420	33.390	7.220	7.300	9.570	8.440	22.220	8.740	3.880	3.980	1.910	1.420	113.490
1969	1.370	0.000	6.600	8.280	46.410	133.030	99.920	105.930	13.380	5.590	2.230	1.200	423.940
1970	3.000	29.110	38.550	24.310	58.300	58.380	158.810	81.300	0.000	28.110	11.050	9.830	500.750
1971	8.370	17.020	0.000	24.890	40.390	119.360	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	210.030
รวม	18.160	79.520	52.370	64.780	154.670	319.210	280.950	195.970	17.260	37.680	15.190	12.450	1248.210
จำนวนปี	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4
เฉลี่ย	4.540	19.880	13.093	16.195	38.668	79.803	70.238	48.993	4.315	9.420	3.798	3.113	312.053

ตารางที่ 4 ข้อมูลน้ำท่ารายเดือนของลุ่มน้ำแม่เวงที่สถานี CI.5A พื้นที่ 977 ตร.กม. หน่วยเป็นล้านลูกบาศก์เมตร

ที่มา List of Stream Gauging Station in Thailand

ปี	เมษายน	พฤษภาคม	มิถุนายน	กรกฎาคม	สิงหาคม	กันยายน	ตุลาคม	พฤศจิกายน	ธันวาคม	มกราคม	กุมภาพันธ์	มีนาคม	รวมทั้งปี
1999	3.730	9.080	24.990	10.750	10.810	23.500	94.860	10.300	4.100	3.030	1.910	2.250	199.310
2000	0.810	17.050	14.750	4.170	10.160	12.270	69.380	16.330	3.150	0.720	0.000	0.000	148.790
2001	1.450	4.090	14.620	4.900	16.760	25.040	201.910	15.690	3.620	1.730	0.700	0.540	291.050
2002	2.240	2.950	12.000	11.000	63.200	42.100	285.000	44.800	12.400	8.070	4.350	3.510	491.620
2003	2.730	3.750	4.580	3.970	9.690	46.000	40.200	13.500	6.540	7.420	6.570	12.400	157.350
2004	9.960	28.800	27.100	14.400	17.600	23.800	13.600	3.800	1.600	4.600	6.700	4.000	155.960
รวม	23.40	101.39	140.37	88.98	158.59	369.70	963.87	155.32	54.20	40.86	29.10	29.79	2155.570
จำนวนปี	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6
เฉลี่ย	3.343	14.484	20.053	12.711	22.656	52.814	137.696	22.189	7.743	5.837	4.157	4.256	307.939

ตารางที่ 5 ข้อมูลน้ำท่ารายเดือนของกลุ่มน้ำแม่วงศ์ที่สถานี CT.6พื้นที่ 655 ตร.กม. หน่วยเป็นล้านลูกบาศก์เมตร

ที่มา List of Stream Gauging Station in Thailand

ปี	เมษายน	พฤษภาคม	มิถุนายน	กรกฎาคม	สิงหาคม	กันยายน	ตุลาคม	พฤศจิกายน	ธันวาคม	มกราคม	กุมภาพันธ์	มีนาคม	รวมทั้งปี
1971	1.700	3.760	4.930	5.700	14.000	25.500	53.700	25.300	4.960	2.160	0.974	0.810	143.494
1972	0.430	0.240	0.960	0.300	0.140	61.200	96.300	48.900	25.000	5.290	1.790	1.040	241.590
1973	1.460	5.640	21.200	9.840	4.130	20.200	41.000	9.360	3.480	1.700	0.860	0.310	119.180
1974	0.630	3.060	1.310	0.700	5.210	69.000	131.000	61.500	10.900	7.785	2.680	1.410	295.185
1975	0.840	3.940	9.950	10.130	5.630	31.330	106.530	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	168.350
รวม	4.220	12.700	28.400	16.540	23.480	175.900	322.000	145.060	44.340	16.935	6.304	3.570	799.449
จำนวนปี	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
เฉลี่ย	0.844	2.540	5.680	3.308	4.696	35.180	64.400	29.012	8.868	3.387	1.261	0.714	159.890

ตารางที่ 6 ข้อมูลน้ำท่ารายเดือนของคูน้ำคลองโพธิ์ CT.7 พื้นที่ 453 ตร.กม. หน่วยเป็นล้านลูกบาศก์เมตร

ที่มา List of Stream Gauging Station in Thailand

ปี	เมษายน	พฤษภาคม	มิถุนายน	กรกฎาคม	สิงหาคม	กันยายน	ตุลาคม	พฤศจิกายน	ธันวาคม	มกราคม	กุมภาพันธ์	มีนาคม	รวมทั้งปี
1999	0.080	8.140	5.060	0.370	1.450	9.360	45.140	5.110	1.270	1.076	0.470	0.320	77.846
2000	0.345	1.650	2.090	7.693	0.451	4.590	54.400	1.720	0.385	0.477	0.798	0.081	74.680
2001	0.482	0.285	8.700	2.820	34.600	15.600	89.500	10.200	3.100	2.380	1.620	1.530	170.817
2002	0.189	0.027	0.174	0.362	0.317	12.800	7.930	1.050	0.361	0.165	0.022	4.370	27.767
2003	2.980	30.400	11.400	2.380	2.200	6.900	17.300	1.800	1.200	0.605	0.245	0.803	78.213
รวม	4.076	40.502	27.424	13.625	39.018	49.250	214.270	19.880	6.316	4.703	3.155	7.104	429.323
จำนวนปี	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
เฉลี่ย	0.815	8.100	5.485	2.725	7.804	9.850	0.815	3.976	1.263	0.941	0.631	1.421	43.826

ตารางที่ 7 ข้อมูลน้ำท่ารายเดือนของหัวแม่วงค์ CT.8 พื้นที่ 3,207 ตร.กม.

หน่วยเป็นล้านลูกบาศก์เมตร

ที่มา List of Stream Gauging Station in Thailand

ปี	เมษายน	พฤษภาคม	มิถุนายน	กรกฎาคม	สิงหาคม	กันยายน	ตุลาคม	พฤศจิกายน	ธันวาคม	มกราคม	กุมภาพันธ์	มีนาคม	รวมทั้งปี
1975	0.850	1.130	2.040	1.870	2.350	8.400	9.850	6.630	2.430	1.440	1.080	0.810	38.880
1976	0.770	16.620	2.420	0.580	5.340	118.070	104.580	102.420	8.220	2.050	0.960	1.150	363.180
1977	0.030	0.070	0.000	0.000	0.000	2.990	0.625	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	3.715
1978	0.000	6.540	15.280	188.220	60.430	94.990	214.950	11.700	1.570	0.700	0.250	0.070	594.700
รวม	1.650	24.360	19.740	190.670	68.120	224.450	330.005	120.750	12.220	7.016	2.290	2.030	1003.301
จำนวนปี	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4
เฉลี่ย	0.413	6.090	4.935	47.668	17.030	56.113	82.501	30.188	3.055	1.048	0.573	0.508	250.119
ค่าสูงสุด	0.000	0.070	0.000	0.000	0.000	2.990	0.625	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	3.685
ค่าต่ำสุด	0.850	16.620	15.280	188.220	60.430	8.400	9.850	6.630	2.430	1.440	1.080	1.150	312.380

ตารางที่ 8 ข้อมูลน้ำท่ารายเดือนของตมน้ำคลองโพธิ์ CT.9 พื้นที่ 528 ตร.กม.

หน่วยเป็นล้านลูกบาศก์เมตร

ที่มา List of Stream Gauging Station in Thailand

ปี	เมษายน	พฤษภาคม	มิถุนายน	กรกฎาคม	สิงหาคม	กันยายน	ตุลาคม	พฤศจิกายน	ธันวาคม	มกราคม	กุมภาพันธ์	มีนาคม	รวมทั้งปี
1999	5.130	1.600	5.420	29.810	11.050	0.990	29.820	55.740	5.690	9.660	6.150	7.070	168.130
2000	1.350	4.360	13.030	31.030	28.200	2.300	21.830	44.440	25.610	33.450	25.920	16.800	248.320
2001	14.700	2.100	5.600	23.400	24.800	19.700	1.500	0.800	20.800	1.700	2.600	1.500	119.200
2002	0.400	1.200	7.400	8.300	1.200	2.000	0.600	0.100	19.100	31.300	3.500	16.300	91.400
2003	7.200	3.200	21.200	11.700	17.900	7.300	4.200	30.000	10.600	15.900	1.000	2.100	132.300
รวม	28.780	12.460	52.650	104.240	83.150	32.290	57.950	131.080	81.800	92.010	39.170	43.770	759.350
จำนวนปี	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
เฉลี่ย	5.756	2.492	10.530	20.848	16.630	6.458	11.590	26.216	16.360	18.402	7.834	8.754	151.870

ตารางที่ 9 แสดงสถานีวัดน้ำฝนบริเวณลุ่มแม่น้ำสะแกกรัง และค่าเฉลี่ยปริมาณน้ำฝนรายเดือน

ลำดับที่	ร หั ส สถานี	ชื่อสถานี	ช่วงปีสถิติ ข้อมูล	ปริมาณฝนรายเดือน												รวมทั้ง ปี	ปริมาณฝนรายปีเฉลี่ย		
				เม.ย	พ.ค.	มิ.ย	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ	มี.ค.		เฉลี่ย	สูงสุด	ต่ำสุด
1	69162	อุทัยธานี	1977-1994	44.3	120.4	56.6	62.3	111.1	178.2	125.6	12.5	3.8	0.2	1.3	9.2	725.5	60.46	178.2	0.2
2	69150	บ้านสมอทอง.บ้านไร่	1977-1994	78.6	190.6	88.8	127.5	148.9	256.9	224.7	43.0	4.9	8.7	16.2	47.0	1235.7	102.98	256.9	4.9
3	69144	บริษัทไทยทลายูค	1977-1994	80.4	153.9	119.7	149.6	151.8	246.0	186.3	49.4	4.9	3.0	20.0	33.0	1197.9	99.83	246.0	3.0
4	69132	กิ่งอ.ลานสัก	1977-1994	45.9	131.6	74.0	101.9	130.4	217.6	233.0	19.3	3.7	1.9	10.5	26.8	996.4	83.03	233.0	1.9
5	69121	บ้านนุ่ง	1977-1994	62.1	184.4	144.3	122.0	129.4	256.8	220.5	59.7	6.7	2.6	17.4	42.1	1247.9	103.99	256.8	2.6
6	69104	หัวชะบ่า	1977-1994	92.0	237.9	126.5	141.1	129.4	324.2	279.1	80.2	9.9	7.8	24.3	48.7	1051.0	87.58	324.2	7.8
7	69062	อ.สว่างอารมณ์	1977-1994	58.8	138.9	120.4	123.3	160.1	254.9	158.3	34.6	3.3	5.6	8.7	23.4	1090.2	90.85	254.9	3.3
8	69052	อ.บ้านไร่	1977-1994	74.2	165.7	115.8	128.0	124.9	281.9	234.6	38.2	5.1	5.7	11.0	53.4	1238.4	103.2	281.9	5.1
9	69042	อ.หนองฉาง	1977-1994	68.9	168.2	129.5	144.3	189.5	291.1	180.2	48.3	4.2	9.9	16.7	40.3	1291.2	107.6	291.1	4.2
10	69032	อ.หนองขาหย่าง	1977-1994	65.2	138.5	123.3	135.3	158.4	277.1	172.8	32.3	4.3	8.9	13.5	28.9	1158.6	96.55	277.1	4.3
11	69022	อ.ทัพทัน	1977-1994	65.4	143.4	115.7	145.3	186.9	291.7	151.4	40.5	3.0	7.9	10.6	37.4	1200.8	100.07	291.7	3.0
12	69012	อ.เมือง	1977-1994	59.6	127.9	112.4	132.5	179.8	262.2	149.9	30.1	2.5	6.3	12.6	28.4	1104.1	90.01	262.2	2.5

ตารางที่ 10 แสดงสถานที่วัดนำฝนบริเวณกลุ่มแม่น้ำสะแกกรัง และค่าเฉลี่ยปริมาณน้ำฝนรายเดือน (ต่อ)

ลำดับที่	ร หั ส สถานี	ชื่อสถานี	ช่วงปีสถิติ ข้อมูล	ปริมาณฝนรายเดือน												รวมทั้ง ปี	ปริมาณฝนรายปีเฉลี่ย		
				ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.		ม.ม.	ปีเฉลี่ย	
1	26281	นครสวรรค์	1977-1994	57.6	197.1	120.3	139.3	156.8	244.2	212.1	56.7	7.3	3.4	17.5	40.8	1257	104.75	244.2	3.4
2	26270	บ้านหารไร่ อ.ลาดยาว	1977-1994	75.3	153.6	124.4	107.2	175.9	225.8	161.9	36.1	3.5	4.3	5.4	33.2	1106.6	92.22	225.8	3.5
3	26013	ห้วยม่วงก่	1977-1994	60.9	138.8	116.4	132.5	180.5	232.8	135.6	25	5.7	7.6	14	31.3	1081.2	90.1	232.8	5.7
4	26042	อ.โกรกพระ	1977-1994	56.2	134.8	110.9	126.8	186.2	247.4	138.9	30.3	2.8	7.3	12.3	27.3	1081.2	90.1	247.4	2.8
5	26072	อ.ลาดยาว	1977-1994	63.7	141.7	105.4	114.2	145.7	226.9	166.2	29.8	3.9	9.9	21.8	29	1058.2	88.18	226.9	3.9
6	26262	บ.ศาลเจ้าโศก	1977-1994	81.2	164.5	135.1	107.1	179.6	235.8	160.8	38.9	5	9	11.5	39.2	1167.5	97.29	235.8	5
		จ.กำแพงเพชร																	
1	12081	อ.ขาณุวรลักษบุรี	1977-1994	54.6	173.9	138	127.9	165.9	227.1	176.1	39	6.1	10.3	7.9	33.8	1210.5	100.88	277.1	3.1
2	12042	อ.ขาณุวรบุรี	1977-1994	62.3	173.7	165.2	157.4	9	267.4	156.5	35.3	3.3	7.5	16	33.3	1258.7	104.89	267.4	3.3
		จ.ชัยนาท																	
1	4012	อ.วัดสิงห์	1977-1994	52.9	111.9	109.7	115.9	154.2	254.5	157.5	32.6	6.9	6.2	13.8	25.8	1049.8	87.48	254.5	6.2

เอกสารอ้างอิง

- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. สำนักนายกรัฐมนตรี. รายงานการศึกษาศักยภาพการพัฒนาลุ่มน้ำสะแกกรัง. 2536
- วิระพล เต็มสมบัติ. อุทกวิทยาประยุกต์. กรุงเทพฯ. 2531”
- ฝ่ายรวบรวมและประมวลผลสถิติ. กองอุทกวิทยา. กรมชลประทาน. List of Stream Guaging Station in Thailand.
- กองวางโครงการ. กรมชลประทาน. แนวทางการศึกษาวางแผนพัฒนาลุ่มน้ำและโครงการ. วรณี พุทธาวุฒิไกร “ภูมิศาสตร์ประเทศไทย” กรุงเทพฯ. 2524
- VISIT RASMIDATTA, “The Climatic Environment and Effective Rainfall of Thailand”, Presented at the Seminar on Weather Modification for Agriculture, Water Resources, and Environment, 22-25 September 1986, Pattaya, Thailand.
- ธนา สุวัชรน “ลักษณะน้ำท่าของแม่น้ำในประเทศไทย” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท ภาควิชาวิศวกรรมชลประทาน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพฯ.
- ประสงค์ จิตเสรี “การประเมินน้ำท่าในกรณีข้อมูลไม่เพียงพอ (DATA EXTENSION)” เอกสารประกอบการบรรยายหลักสูตรการวางโครงการพัฒนาแหล่งน้ำ ภาควิชาวิศวกรรมทรัพยากรน้ำ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และกองฝึกอบรม กรมชลประทาน 5-22 กุมภาพันธ์ 2528
- VUJICA YEVEVICH, “Probability and Statistics in Hydrology”, Water Resources Publications, Fort Collins, Colorado, U.S.A., 1972
- HARZA ENGINEERING COMPANY, “Nam Chi Project Thailand, Feasibility Investigations, Volume I Hydrology Studies”, Prepared for The Bureau of Reclamation, U.S. Department of The Interior, August 1970.
- ROYAL IRRIGATION DEPARTMENT, “Special Report on Water Balance and Flood Studies, Huai Aeng Sub-Project for The Northeast Small Scale Irrigation Project, Prepared by Parsons-Team Consultant Task Force, 1981.
- HYDROLOGIC ENGINEERING CENTER, “Program Description and User Manual for HEC-4 Monthly Stream Flow Simulation”, Computer Program 723-x6-L2340.
- PUBLIC WORKS DEPARTMENT. “Nong Kho-Laem Chabang Water Pipeline Project, Report on Review of Previous Studies”, Prepared by Sanyu Consultants Inc. and TEAM Consulting Engineers Co., Ltd., October 1985.
- SUGWARA, M., WATONABE, I., OZAKI, E. and KATSUYAME, Y., “Reference Manual for Tank Model”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

U.S. ARMY ENGINEERS DIVISION, "Program Description and User Manual for
SSARR Stream Flow Synthesis and Reservoir Regulation", Program 724-K5-G0010, North
Pacific, Portland, Oreg, U.S.A.,

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้